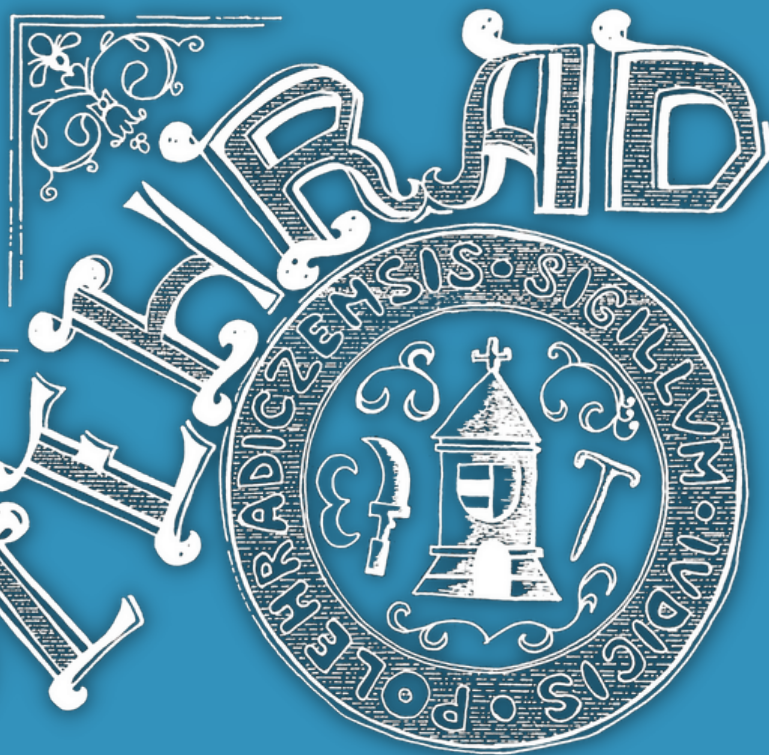

Zpravodaj
občanů Boleradic

Číslo 1.
Březen 2024

Dětský maškarní karneval

Pekáč u Palánů / Rybářská brigáda

Tříkrálová sbírka

Štěpánský košt mladých vín

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Polehradu,

při psaní prvních řádků prvního zpravodaje občanů Boleradice roku 2024 mne za oknem doprovází husté provazce deště, které zalévají záhony a skrápějí ulice Boleradice v – letos nezvykle brzké – předjarní atmosféře. Říká se, že po pořádném dešti přichází jaro, tak tedy doufejme, že tomu tak letos skutečně bude. Vody nám příroda nadělila v průběhu letošní zimy a předjaří znovu dost, a tak se může zdát, že je vše v pořádku. Nemusí to být tak úplně pravda. Aniž bych se chtěl připojovat k zástupcům sýčkových klimatických aktivistů anebo si hrát na odborníka meteorologa či klimatologa, myslím, že změn v podobě rychle se zkracující zimy a podivných teplotních anomálií si dnes už všimnu nejen já, ale snad každý. Ve zprávách o situaci na horách je v televizi od počátku února možné sledovat prázdné vleky v horských střediscích, které se pomalu šinou nad bezútesným bahnem sjezdovek. Tam, kde dováděly davy veselých lyžařů, není ani noha, na pusté trati vidíme jen sem tam hnědo-bílé fleky posledních zbytků sněhu. V čase hlavních lyžařských sezón jsou nejlepší polohy v zemi naprosto či téměř beze sněhu, i naše děti v Němčičkách se učí lyžovat na umělém povrchu, který sníh ani vzdáleně nepřipomíná.

Pokud nás tedy ukolébají vytrvalé deště a velké teplo v únoru a březnu, může to znamenat, že ještě větší teplo přijde v dubnu a květnu, v době hlavního růstu zemědělských plodin, a ještě větší teplo později. Pokud nebude nezvyklé teplo spojené s dalšími vydatnými srážkami, může se stát, že se velmi rychle dostaneme do srážkového deficitu a škody na úrodě budou významné. Toho jsme mohli být svědky i v některých z minulých let. I proto si myslím, že s vodou je nutné zacházet čím dál více šetrně a hospodárně. K tomu směřují i některá opatření a kroky městyse Boleradice. Pod našima

nohama mizí obrovské množství jen částečně čištěných či zcela nečištěných odpadních vod, což neznamena, že „aspoň v tom potoku něco teče“, jak občas slyším, ani to neznamena, že bychom se „zadarmo“ zbavili části nákladů na provoz domácností. V první řadě to znamená, že si kontaminujeme a ničíme nejen vlastní půdu v obci, ale také drahocenné spodní vody. Nejsme poslední, kdo v našem krásném kraji žijeme, a je naší povinností předat jej budoucím generacím ve stavu lepším, než jsme jej podělili my. Na letošek plánovaný začátek výstavby kanalizace a čistírny odpadních vod je nesmírně nákladnou stavbou, bezprecedentní ve srovnání s dosavadními investicemi obce. Také provoz tohoto zařízení bude nákladný a přinese další významné náklady pro všechny naše občany. Je ovšem třeba si uvědomit, že dnes už podobné náklady nese drtivá většina občanů naší země. Jinak řečeno, normální je za ekologickou a šetrnou likvidaci odpadních vod platit, ne je vypouštět před dům do země a do potoka. Nehledě na zákonnou povinnost každého tuto likvidaci zajistit. I proto věřím, že i když třeba úplně nedoceníme význam tohoto opatření my, kteří stavbou a jejími náklady budeme bezprostředně dotčeni, učiní tak v budoucnu naše děti a ti, kteří přijdou po nás.

Pro každého, kdo by v této věci měl další dotazy, jsou často kladené otázky a hlavní výkresy projektové dokumentace dostupné na našich webových stránkách v sekci Projekty: <https://www.boleradice.cz/mestys-boleradice/projekty/>. S dalšími dotazy se můžete obrátit (mnozí už tak činí) na mne jakožto starostu obce. Před začátkem stavby i v jejím průběhu se budeme snažit občany maximálně informovat o nastávajících omezeních či uzavírkách.

Dost ale bylo sýčkování a chmur, valí se jich na nás odevšad dost a byl bych nerad, kdyby Polehrad začínal jen obavami a strašením. Na jaře se u nás v Boleradicích můžeme těšit

na tradiční várku akcí a společenských událostí. V neděli 31. března proběhne tradiční košt vín, na hojnou účast milovníků vína se těší pořadatelé z vinařského spolku, kteří Vás tímto na akci srdečně zvou. Od 17. do 21. dubna můžete v našem divadle shlédnout pestrou paletu představení v rámci divadelní přehlídky Mrštíkovy divadelní jaro. 20. dubna proběhne slavnostní otevření posledního počínu našeho spolku Letorost, cesty k Císařské studánce. Zástupci cechu občas hanlivě nazývaného „tiší blázni“, tedy naši rybáři, pořádají tradiční závody na rybníku hned další víkend, přesněji 27. dubna. V předvečer 1. máje se potkáme u hasičky na Pálení čarodějnic. O pár dní později, na svatého Floriána, dne 4. května pak proběhne slavnostní požehnání nové cisterny – obě akce jsou v režii našich hasičů. S velkou radostí jsem zaznamenal, že nové pokračování má už skoro tradiční Běh do lesa, vtipně přejmenovaný na MetleRun a letos obohacený o charitativní záměr. Také zde organizátorům patří dík a přání úspěchu, akce proběhne 18. května. Podobnou radost mám také ze znovuoživení skvělého turnaje v malé kopané MetleCup, ale to už trochu předbílám a vstupuji do plného léta, do 6. července.

Upoutávky a bližší informaci ke všem chystaným akcím naleznete dále v tomto čísle Polehradu, přesto však cítím povinnost zmínit je i na tomto místě, pozvat Vás na ně a podpořit tak všechny, kdo u nás v Boleradicích přispívají k veřejnému životu. Závěrem jen doufám, že jsem na nikoho nezapomněl.

Vážení čtenáři, krásné jaro strávené třeba i s Polehradem v ruce přeje

Antonín Vejvančický, starosta
starosta@boleradice.cz

Obsah

Slovo starosty 3

Zprávy z radnice 4

Stalo se

- Hvězdný Hollywood6
- Šipkový turnaj7
- Turnaj ve stolním tenisu7
- Jazzový večírek s Pekáčem7
- Badmintonový turnaj8
- Dětský karneval8
- Tříkrálový koncert8
- Tříkrálová sbírka9
- Krojový ples9

**Kultura, postřehy,
rozhovory**

- Z historie kamene10
- (Nejen) o rozpočtu
zemském11
- Pivo po kapkách IV.12
- Pivní střípky12
- Polehrad do našich
schránek13
- Naši na vandru14
- Tradice v souhře s
pokrokem16
- VedneVnoci18
- Vzpomínka na staré časy19
- Boleradice a Vít Příkaský21
- Girasole22
- Jarní krásy okolo Boleradic..24
- Zavádka v Brně26
- Pozvánka na požehnání26
nového hasičského auta26
- MetleRun Boleradice 2024 ..25

Zprávy ze školy a školky27

Spolky informují

- Divadelní spolek29
- Letorost33
- Zahrádkáři34
- SK Boleradice 193535

Polehrátky 36

Kalendář akcí37

Pracujeme na...

V prvních měsících roku jsme se věnovali přípravě rozpočtu městyse na rok 2024. V letošním roce nás s velkou pravděpodobností čeká zahájení výstavby dvou velkých projektů, které připravujeme již několik let. Jedná se o kanalizaci a ČOV a dále o zbudování infrastruktury pro novou výstavbu v lokalitě Vorlíčky.

Mezi dotacemi spolkům v letošním roce zaujímají zvláštní místo příspěvek Římskokatolické farnosti ve výši 500.000,- Kč na dokončení opravy střechy kostela sv. Jana Křtitele, dále příspěvek spol. Orel jednota ve výši 100.000,- Kč na opravu fasády Orlovny, stejnou částkou městys přispívá také spol. SK Boleradice 1935, z.s. na zpracování projektové dokumentace pro výstavbu nové opěrné zdi ke střídačkám.

Získali jsme pravomocné územní rozhodnutí pro kompletní projekt výstavby komunikace a IS ve Vorlíčkách. V průběhu je příprava výběrového řízení na výstavbu infrastruktury a komunikace. Se zahájením stavby, stejně jako s prodejem pozemků, se počítá v tomto roce.

Dále jsme získali povolení pro projekt terénních úprav pro ukládku zeminy z výkopů kanalizace v blízkosti budoucí ČOV.

Řešíme situaci kolem České pošty, kdy nejen u nás v blízké době pravděpodobně dojde k převodu zařízení do režimu Pošta Partner.

Na začátku roku jsme podali dvě žádosti o dotace, jednak na nákup nových stolů do sálu, dále pak na zpracování místní energetické koncepce městyse, důležitého strategického dokumentu obce v oblasti energetiky.

Prodali jsme starou hasičskou cisternu jedinému žadateli z Klobouk u Brna za cenu 36.000,- Kč.

Stále netrpělivě čekáme na výsledek žádosti o dotaci na výstavbu kanalizace, kdy se rozhodnutí bohužel opoždí z důvodu velkého množství podaných žádostí u poskytovatele dotace, na Státním fondu životního prostředí. Snad bude jasno v průběhu března. Plánovaný začátek stavby se tedy posunuje na červen tohoto roku. V souvislosti s budováním kanalizace také jednáme s krajským ředitelstvím spol. Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje (SÚS JMK) o zařazení obnovy krajských komunikací v obci po výstavbě kanalizace do plánu investic SÚS JMK. Pokud jde o samotnou stavbu kanalizace a ČOV, tato bude probíhat na několika místech v obci současně. Občané budou o plánu a průběhu stavebních prací s předstihem informováni zhotovitelem či úřadem městyse.

Antonín Vejvančícký, starosta

Vorličky – proč to tak trvá???

S přípravou projektu výstavby nové ulice v lokalitě Vorličky začalo zastupitelstvo městyse již ve volebním období 2014–2018. Tehdy bylo do majetku obce zakoupeno od soukromých vlastníků prvních několik pozemků v lokalitě. V následujícím období jsme v přípravách pokračovali. Náš územní plán podmiňoval další projekční práce zpracováním tzv. územní studie. Tuto jsme zpracovávali od léta 2019, k jejímu dokončení došlo v květnu 2020. Ve stejném roce jsme ve veřejné soutěži vybrali zpracovatele projektové dokumentace. Průběžně jsme pokračovali v jednání s majiteli dotčených pozemků o jejich převodu do majetku městyse. Všechny pozemky potřebné pro výstavbu 15 nemovitostí plánovaných v první etapě výstavby a souvisejících veřejných ploch se po dlouhých jednáních a několika letech postupně podařilo získat. Další komplikace nastaly na straně správců sítí, zejména společnosti VaK Břeclav, kdy vyjednání budoucí podoby připojení vodovodu a získání souhlasného vyjádření trvalo déle než rok. Podobně komplikovaná byla projekce připojení budoucí lokality na síť vysokého a nízkého napětí el. energie. Bylo nutné získat vyjádření a souhlasy mnohých majitelů pozemků a nemovitostí na trase

budoucího vedení – od trafostanice v centru obce ulicí Vrchní až do samotné lokality. Také toto vyjednávání nám zabralo spoustu času. Složitě bylo vymyslet novou funkční trasu do lokality a získat potřebné pozemky. Oproti platnému územnímu plánu povede hlavní přístupová cesta do zástavby úplně jinak. Přesto jsme se snažili projekt připravit a získat další pozemky tak, aby bylo možné v budoucnu realizovat i další přístup do či ze zástavby. Bojovali jsme s nedostatkem místa, museli jsme s velkou opatrností brát ohled na požadavky majitelů okolních nemovitostí. Velkou péči jsme věnovali rozvržení optimální velikosti jednotlivých pozemků, návrhu etapizace s ohledem na majetko-právní vztahy a reálné možnosti, které lokalita k výstavbě momentálně nabízí.

Tyto řádky nepíšu proto, abych snad nějak obhajoval dlouhou dobu, po kterou přípravy trvaly, jedná se o pět let! Jistě si dokážu představit i konstelaci, za které by šlo postupovat rychleji. Na druhou stranu, po seznámení se s mnoha aspekty developerského „řemesla“ a také při srovnání s jinými podobnými projekty už vím, že realizace obdobně složitých projektů, vytvářených prakticky na zelené

louce, na cizích pozemcích a v podstatě jen s velmi neurčitou prvotní technickou představou danou územním plánem, může trvat i daleko déle. Toto je samozřejmě obtížné obhájit před někým, kdo netrpělivě čeká na stavbu vysněného domu. Každý, kdo stavbu vlastního bydlení realizoval ví, jak náročná tato realizace je, kolik nervů a obav člověka stojí. Věřte, že u přípravy tohoto násobně složitějšího projektu člověk čelí také násobně složitým problémům.

Pořád ještě nejsme na konci. Projekt je schválený, technicky realizovatelný a ve všech aspektech přípustný. Nic nebrání v jeho realizaci. Stále ale ještě není jasné, jaké problémy sama tato realizace přinese. Přesto doufáme, že nová lokalita bude uživatelsky komfortní a bude se v ní pohybovat a žít dobře. Děláme pro to maximum.

Informaci k aktuálnímu stavu projektu a přípravě výběrového řízení na zhotovitele veřejné části stavby najdete na jiném místě tohoto čísla zpravodaje.

Děkuji za pochopení.

Antonín Vejvančícký, starosta

Hlášení a důležitá oznámení z radnice přímo do vašeho emailu

Dostávejte pravidelně hlášení a další důležitá oznámení pomocí služby Smart Info přímo do vašeho emailu.

Registrujte se zdarma na:

www.boleradice.cz/aktuality/odber-novinek/

Železná sobota

SK Boleradice z.s. 1935 bude **v sobotu 13. 4. 2024** od ranních hodin pořádat sběr železa. Kdo má doma nepotřebný železný šrot a autobaterie, může to nachystat před dům v den sběru. S těžšími kusy pomohou sportovci.

Souběžně budou hasiči odvážet staré elektrické spotřebiče (lednice, televize a další).

Poplatky

Poplatky za svoz a likvidaci komunálního odpadu (popelnice), za psa a pronájem pozemků jsou vybírány na Úřadu městyse nebo je lze uhradit převodem na účet číslo: 109024292/0300, variabilní symbol: číslo domu. Poplatek za sběr a svoz odpadu: 700,- Kč za osobu, 500,- Kč za děti do 6 let a osoby samostatně žijící starší 70 let. Poplatek za psa: 50,- za prvního, 75,- za každého dalšího. Splatnost poplatků je do 30. 6. 2024. V případě zjištění částky, kterou máte poslat, kontaktujte Úřad městyse Boleradice.

Usnesení z jednání rady a zastupitelstva

Pokud máte zájem o dění na obci, na oficiálních webových stránkách městyse můžete najít všechna usnesení ze zasedání rady a zastupitelstva městyse trvale dostupná online:

<https://www.boleradice.cz/mestys-boleradice/zastupitelstvo-a-rada/>

Hvězdný Hollywood

V sobotu 3. února 2024 se v sále městyse Boleradice konal divadelní bál, který již po dvacáté osmé pořádal Divadelní spolek bratří Mrštíků. Tentokrát s podtitulem „Hvězdný Hollywood“. Účastníci bálu se v rámci programu přenesli do 50. let 20. století, měli oblečené róby a šaty ve stylu hollywoodských hereček a herců a nechali se unášet příjemnými melodiemi Salónního orchestru, který po půlnoci vystřídala cimbálová muzika Vonica. Fotografie z bálu, které pořídil fotograf Richard Skoumal, naleznete na bálovém webu: <https://divadelnibal.boleradice-divadlo.cz/>. A již nyní vás, zájemce o klasický tanec, zveme na 29. divadelní bál, který se uskuteční v sobotu 1. února 2025.

Jindřich Kahoun

Šipkový turnaj

Boleradská hospůdka se po Vánocích stala svědkem soupeření místních i přespolních šipkařských borců. Třináct účastníků bojovalo o výhru celé odpoledne a poslední utkání rozhodlo o vítězi – stal se jím Miloš Víšek, na kterého ve finále nestačil druhý František Novotňák. Třetí místo si do Nového Poddvorova odvezl Bohdan Ďuračka.

Účastníci si pochvalovali občerstvení připravené v místní kuchyni

a přátelská atmosféra provázela i další nesoutěžní utkání v průběhu večera.

O úrovni turnaje svědčí i dosažené výsledky – celkem devětatřicetkrát se na displeji terče rozsvítilo hozené skóre vyšší než 100 a dvakrát bylo slyšet i zvonění bájně stoosmdesátky (to je nejvyšší číslo, které lze třemi šipkami trefit v soutěžní hře 501 double out).

Redakční rada

Turnaj ve stolním tenisu

1. ledna 2024 se uskutečnila první sportovní akce letošního roku. Turnaj ve stolním tenise. Zúčastnilo se jej 24 sportovců, z toho dva přespolní, kteří se o turnaji náhodou dozvěděli. Viděli jsme spoustu nádherných zápasů plných radosti i zklamání. Akci přišlo navštívit i hodně diváků a rodinných příslušníků z řad místních občanů. Organizátoři hodnotí turnaj jako zdařilý. Vítězem se stal pan Antonín Pihar, který se turnaje zúčastnil poprvé.

Tomáš Hos

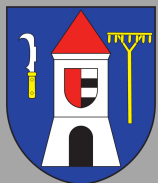

Jazzový večírek s Pekáčem

Na místní poměry nezvyklá a přesto by se dala specifikovat jako klasická. Taková hudba zněla salonkem u Palánů 27. ledna. V rytmu swingu se ten večer pohupovalo přes čtyřicet návštěvníků, kteří během večera také ochutnávali kávu připravenou alternativními způsoby, zákusky, kanapky i domácí sýry. Degustovat bylo možné vína přespolních vinařů a fortifikované vinné speciality. Všem účastníkům děkujeme za vytvoření skvělé atmosféry!

Martina Novotňáková

Badmintonový turnaj

Dne 30. prosince 2023 se v Boleradicích v sále uskutečnil již 3. ročník tradičního vánočního badmintonového turnaje ve čtyřhře. Účast byla tentokrát opravdu hojná – 14 týmů se ve dvou skupinách popralo o pohár pro vítěze. Vítězství nakonec obhájili Jindra Demela mladší a Martin Krumpolc, na druhém místě skončili Lukáš Stehlík a Martin Reiter. V zápase o třetí místo byli šťastnější Kuba a Drahoš Stehlíkovi, 4. místo obsadili Pavel Novotný a Richard Chalupa.

Všem zúčastněným i sponzorům děkujeme a těšíme se na další ročník.

Martina Šíroká

Dětský karneval

V sobotu 9. března uspořádalo naše sdružení v sále městyse každoroční dětský maškarní karneval. Na programu bylo mnoho soutěží a originálních her, tentokrát v režii divadla Kejkle, u kterých se jistě pobavili malí i velcí návštěvníci. Za splnění úkolů byly děti odměňovány drobnými pamlsky pro doplnění energie, která se dál postupně rozplývala při tancování u stylových písniček, doplňujících zábavnou

atmosféru. Na správném maškarním karnevalu nemohla chybět také tombola se spoustou hodnotných cen. Za to patří velký dík štedrým sponzorům, kteří poskytli prostředky nebo krásné ceny do tomboly.

Věříme, že se všem, kdo přišli, karneval líbil, a budeme se těšit na setkání s vámi u další akce.

Za OS Nedáňov Bohuslav Barek

Tříkrálový koncert

6. ledna se divadlem nesla hudba a zpěv. Na tříkrálovém koncertu vystoupili: Mužský sbor Vavřinec Horní Bojanovice, Ženský sbor Horní Bojanovice, Veronika Křížová a Nela Homolová z Horních Bojanovic (zpěv), Iva Kovářová (klavírní doprovod), Daniela Magálová (zpěv), Ladislav Prčík (housle), Ondřej Toth Kocourek (zpěv). Slovem provázela, Miroslava Šubíková. Foto dodal Zdeněk Prokeš.

Redakční rada

Tříkrálová sbírka 2024

Začátek roku je v naší obci jako již tradičně spojen s dobročinností. Tříkrálová sbírka 2024 proběhla v naší obci v neděli 7. ledna. Letošní počasí opravdu důsledně vyzkoušelo odhodlání našich koledníků, ať těch zkušených, kteří chodí v Boleradicích od prvních ročníků, nebo těch nejmenších nováčků. Mrazivý déšť a silný vítr naše koledníky neodradil a pět skupinek koledníků během nedělního dopoledne prosilo o dar pro potřebné.

Po rozpečetění pokladniček bylo zjištěno, že naši občané darovali: 57.000,- Kč. Celkem se v naší republice vybralo: 173.125.805,- Kč (včetně tříkrálového koncertu, online kasičky a bezhotovostního daru).

Tříkrálová sbírka je největší charitativní sbírkovou akcí u nás. Na jejím průběhu se podílejí tisíce dobrovolníků. Výnos putuje na pomoc lidem v nouzi prostřednictvím Charity ČR, která je pořadatelem sbírky.

Oblastní charita Břeclav každoročně vypisuje záměry sbírky. Letos vybrané peníze poputují do domácího hospice, dobrovolnického centra, farních charit a především do záchranné sítě, což je projekt, který pomáhá konkrétním rodinám v akutní nouzi.

Poslední roky jsou pro naši společnost náročné. Každý z nás to pociťuje, že doba není jednoduchá. Přesto byla štědrost našich občanů zase vyšší než v minulých letech.

V mnohých domácnostech už byli králové netrpělivě očekáváni a také koledníci dostali koledu pro ně určenou.

A tak mě napadá, kdo je vlastně nejvíce obdarovaný. Jestli jsou to ti obdarovaní, kteří pomoc potřebují, nebo jsou to dárci, kteří učinili dobrý skutek anebo naši králové, kterým tato zkušenost může pomoci stát se empatickými a mít sociální citění.

Děkujeme všem, kteří otevřeli nejenom dveře svých domovů a svoje srdce, ale i svoje peněženky a přispěli do pokladniček na podporu charity. Poděkování patří také všem koledníkům, kteří s velkým nasazením a nadšením koledovali, dále všem dospělým, kteří věnovali čas této akci, zajistili kostýmy a doprovázeli koledníky.

**Marie Klimešová, asistent
Tříkrálové sbírky v Boleradicích**

Krojový ples

V sobotu 24. února 2024, se v sále ÚM uskutečnil tradiční Krojový ples. Protože u nás v posledních letech každoroční pořádání plesu nebylo zvykem, nechtěli jsme přípravu ani

výzdobu sálu a baru podcenit. V šenku bylo mimo jiné k dostání drobné občerstvení, pivo, nebo výborné víno od místních vinařů. K chuti bylo možné zakoupit chlebičky.

Večer byl tradičně zahájen předtančením Moravské besedy. Kromě čtyř domácích koleček přijaly pozvání také chasy z Brumovic a Hustopečí. K tanci a poslechu hrála DH Lácaranka.

Večer plynul, všichni se skvěle bavili a netrpělivě vyčkávali vyvrcholení plesu – tombolu! Ten, komu štěstí přálo, mohl vyhrát jednu z 266 krásných přímých cen. Následně přišlo losování 8 hlavních výher, kde mj. byla motorová sekačka, notebook, tablet, nebo elektrický grill.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří jakkoliv přiložili ruku k dílu a podíleli se tak na hladkém průběhu plesu, všem sponzorům za dary do tomboly a paní Hříbové za zapůjčení krojových součástí k výzdobě. Moc děkujeme také našim rodičům, za čas a trpělivost, která stojí za přípravou krojů.

Moc si vážíme Vaší hojné účasti, a věříme, že jste si ples užili stejně jako my. Jsme rádi, že byl úspěšný a snad se tak opět udrží jeho každoroční pořádání.

Již teď se můžete těšit na tradiční **Jánské hody**, které se letos budou konat v termínu **21.–23. 6. 2024**.

Krojování stárci a chasa

Z historie kamene

Pískovcová zeď naproti starého mlýna (posledního domu v obci směrem k rybníku při cestě na Diváky) je pro kolemjdoucího či jedoucího docela nápadná, je vysoká a dlouhá a přes svou nespornou věkovitost pořád dobře drží a chrání přilehlou komunikaci proti sesuvu svahu. Klobouk dolů před jejími dávnými staviteli! Přesto si jí našinec moc nevšimne a bere ji tak nějak automaticky. Prostě je tady svým způsobem „odjakživa“.

Letos v zimě jsme se i na základě podnětů našich občanů rozhodli, že z jejího hřebene odstraníme nálety a porost, který by do budoucna mohl ohrozit její stabilitu. Při té příležitosti si naši pracovníci povšimli, že zeď je v jedné řadě nebo „šáru“ v její horní třetině opatřená spoustou starých tesaných či vyrytých nápisů. Jednak je na ní vyveden pravděpodobně rok její výstavby – 1875, jednak velká deska s řadou jmen, dále pak řada do kamenů vytesaných iniciál či zkratk, z nichž některé odkazují možná ke jménům na hlavní desce.

Tyto ovšem mohou odkazovat k čemukoliv. Soustředili jsme se tedy zejména na centrální bod zdi, velkou desku s celou řadou nápisů:

Ve spolupráci s panem Mrkvou se nám podařilo rozklíčovat a identifikovat jména a další zápisy do desky vytesané:

J. Wurm předseda	H. Nosek zemský inženýr
H. Frankl H. Hikl podnikatelé	W. Metzler ředitel stavby
Anno 1875	

Zvolal-li jsem na začátku tohoto příspěvku obdivně: „Klobouk dolů před jejími dávnými staviteli!“, pak je možná tato proklamace dvojnásob trefná. Jména na zdi s velkou pravděpodobností totiž odkazují právě k osobnostem, které se nejen na výstavbě zdi v roce 1875 podílely. A vítř také možná vane z Klobouk:

Jak nám prozrazuje inzerát či vyhláška Okresního výboru silničního v Kloboucích z května 1874, tedy rok před datem vytesaným na několika místech do naší zdi, právě tehdy přistoupil tento výbor k realizaci záměru vystavět novou nákladnou okresní silnici „přes Martenice (sic!) a Polehradice k Hustopeči táhnoucí“. Jedná se totiž prakticky o výzvu k podání nabídek do veřejné zakázky, řečeno v moderním slova smyslu.

Jako předseda výboru pak pod inzerátem není podepsán nikdo jiný než Josef Wurm, významný politik z Moravy; poslanec Moravského zemského sněmu a dlouholetý starosta Klobouk. Více k aktivitám této osobnosti našeho kraje najdete v navazujícím článku z pera pana Mrkvy. Soudě dle popisu trasy nové komunikace je vysoce pravděpodobné, že naše zeď dodnes stojí v její blízkosti a posloužila jejím stavitelům jako místo trvalé připomínky výstavby silnice. Pro toho, kdy by snad o našich vývinech zapochyboval a sám by se vydal ověřit pravdivost našich tvrzení, pak nabízíme jednu radu. Nápis na zdi

Okresní výbor silniční v Kloboucích. Číslo 20.

Vyhláška.

Silniční výbor okresu Klobouckého, v hejtmanství hustopečském oznamuje tímto, že se stavba nové, přes Martenice a Polehradice k Hustopeči táhnoucí okresní silnice v délce 4010²/₃ sáhů, na niž náklad 46429 zl. 48 kr. r. č. rozpočten jest, v úterý dne 23. června t. r. o 9 hod. ráno v kanceláři předsedy v Kloboucích, veřejnou dražbou, k níž písemné offer ty přijímány budou, nejméně podávajícímu ponechá.

Vadium ustanoveno na 2300 zl. r. č. a výminky dražební jsou k nahlédnutí pro každého u předsedy vyloženy.

V Kloboucích, dne 26. května 1874.

Josef Wurm,
předseda.

jsou po většinu dne ukryté ve stínu, dají se číst jen malou chvíli brzy zrána, kdy na zeď zasvítí slunko v úhlu, který písmenka pěkně vystínuje, jinak je deska po celý den prakticky nečitelná. Nebo můžete zkusit potmě nasvítit zeď baterkou. V obou případech je však nutné vzít si s sebou žebřík.

**Antonín Vejvančický
Petr Mrkva**

(Nejen) o rozpočtu zemském

V podání Moravské Orlice ze dne 18. března 1863.

O Josefovi Wurmovi dověděli jsme se mnohé, i když v podstatě velice málo, zvláště vezme-li v úvahu přesah jeho osobnosti obec Klobauk. Ano, čtete správně, Klobauk.

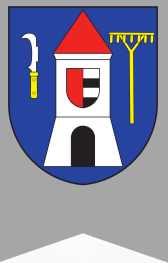
Moravská Orlice je sice orlicí moravskou, ale úředním jazykem je němčina, jsme lehce za polovinou devatenáctého století a úřady netřeba provokovat. To ostatně platí i ve století jedenadvacátém. Josef Wurm byl však Morava, takže nebyl jen tak nějaký Vorsteher in Klobauk, ale starosta kloboucký a poslanec Moravského zemského sněmu. A jak byl ve sněmu vidět a slyšet, píše se například v MO svrchu uvedené, kdy:

... sněmu především vyříditi bylo rozpočet zemský pro rok správní 1863 a finanční odbor v polovici února svoji práci sněmu odevzdal. Rozpočet zemský skládá se dle dosavadní úpravy své z třech částí, a sice rozeznává se: fond domestikální, fond zemský, a fond vyvazovací. Sněm vzal především do práce fond zemský. Z fondu toho platí se ze zemské kasy: na nemocnice, bláznice, porodnice, domy pro nalezence, za chudé Moravy buďto v jiných korunních zemích anebo v domácích ústavech 170.000 zl. r. č., na útraty za očkování (sázení neštovic) 17.000 zl., na podpory všeliké 19.000 zl., příspěvek na šupařství 45.000 zl.,

přípřež 20.000 zl., na kasárny žandar-mův 13.000 zl., na správu porodnice 10.000 zl., na dům nalezenců 75.000 zl., na blázinec 40.000 zl., a na robotárnu 40.000 zl., tak že na tyto věci země asi půl milionu zlatých r. č. platit musí, kteréž se přírážkami na daně vybírají. Sumy tyto se celkem povolily, avšak při jednotlivých položkách vyslovovali poslanci rozličné přání, činíce spolu návrhy, kterak by se zde onde leccos opravit dalo. Při položce 45.000 zl. na šupařství, podotýká Jos. Wurm, aby se tato záležitost lépe upravila, a hlavně šupařské štace co možná zkrátily, tím že by se dalo mnoho uspořít, a osobám na šup poslaným, které dostávají po 10 kr. denně, že by se mohlo něco přilepšit.

S návrhem potřebným, kterýmžto Josef Wurm práva neohroženým mužem jistě slouti nabyt, nelze jinak než souhlas vyslovit. 10 kr. za celodenní šupařinu je opravdu málo. To musí uznat každý, snad jen s výjimkou šupantů postrkem hnáných. Nemyslíte?

Petr Mrkva

Pivo po kapkách IV

V českých a moravských restauracích, hospodách a obchodech převažují piva výčepní a ležáky. Pivní svět je však mnohem rozmanitější. Spousta konzumentů si oblíbila piva ve stylu IPA, mnozí preferují piva ochucená, ve speciálních prodejnách (pivotkách) se můžete setkat i s pivními styly pro nás exotickými. Ta zmíněná rozmanitost však předpokládá určitou obeznamenost o jednotlivých stylech a typech piv. Zkusme pro začátek alespoň několik základních.

1. **Ležák** – takto se označují piva kvašená tzv. spodním kvašením. Kvašení probíhá delší dobu a při nižších teplotách. Kvasinky se po ukončení fermentace usazují na dně kvasných nádob.

2. **Ale** (ejl) – je termín, používaný pro označení piv kvašených tzv.

svrchním kvašením a vyšším chmelelením.

3. **India Pale Ale** (IPA) – tento pivní styl pochází z 18. století. Jeho hlavní předností bylo, že vydržel přepravu lodí z Anglie do koloniální Indie. K tomu se úspěšně využívalo konzervačních účinků chmele a vyššího obsahu alkoholu.

4. **American Pale Ale** (APA) – původní receptura pochází z USA. Tato piva jsou většinou slabší než IPA s obsahem alkoholu do 5 %. Při jejich výrobě se používají zejména americké chmely.

5. **Marzen** (březák) – tento typ piva se původně vařil jako poslední várka piva v březnu, než se venkovní teploty vyšplhaly příliš vysoko. Tehdejší technologie bez možnosti dostatečného chlazení

neumožňovaly vařit další várky. Díky použití mnichovského a vídeňského sladu má tento typ piva jantarovou barvu

6. **Saison** – je svrchně kvašené pivo, typické pro některé oblasti Belgie a Francie. Mívá většinou výraznou kořenitou vůni a poměrně vysoké sycení, jako důsledek specifického výrobního postupu.

Zvláštní kapitolou, která by si ovšem zasloužila samostatné pojednání je skupina piv, označovaná poněkud lidově jako „kyseláče“ (Lambic, Geuse) a také pozoruhodná piva trapistická.

V podzimním čísle Polehradu bych se chtěl zabývat zajímavým a potřebným tématem – pivo a jeho vliv na lidské zdraví.

Jan Koráb

Pivní střípky

Bilance ochutnávek

V loňském roce jsme při našich pravidelných nedělních setkáních ochutnali rekordních 54 vzorků piva nejen z ČR, ale i z mnoha evropských zemí. Pozoruhodnou kolekci bavorských piv nám přivezl pan Valíček, dalšími dvěma značkami piv ze stejné spolkové země přispěla sl. Klímová. Skladba předložených vzorků byla velmi pestrá – od klasických, především českých ležáků a speciálů, přes moderní IPA až po exotické pivní styly. Nejsilnějším loni ochutnaným pivem byl Mr. Prezident ze skotského pivovaru Scaned s obsahem 9,20 % alc. Nejvzdálenějšími destinacemi, ze kterých jsme ochutnali pivo byli Tenerife, Skotsko a Norsko.

Poděkování patří všem dárcům, kteří nás po celý rok bezplatně zásobovali zajímavými pivy, ale také paní

hostinské Editě za ochotu, trpělivost a spolupráci. Ochutnávky probíhají každou neděli od 11 hodin. Jste srdečně zváni!

Ach ty daně!

Výroba a prodej alkoholických nápojů v ČR je zatížena nejen daní z přidané hodnoty (DPH), ale také daní spotřební. Nedávno se znovu otevřela debata o spotřební dani z tichého vína, na což jsme zejména u nás na jihu Moravy velmi citliví. Daní je samozřejmě zatíženo také pivo, i když obsah alkoholu v pivu je ve srovnání s jinými alkoholickými nápoji velmi nízký. Základní sazba spotřební daně v roce 2023 činila 32 Kč na 1 hektolitr piva za každé celé procento EPM. Při současné nákupní ceně 33 Kč za jedno plzeňské pivo (1/2 l) činí DPH 5,72 Kč, spotřební daň 1,76 Kč = 7,48 Kč za jedno pivo! Jestliže se u nás v každém roce uvaří cca 20 milionů

hektolitrů piva (i když různého EPM), dá se snadno spočítat přínos tohoto národního nápoje do státní pokladny. (zdroj: Finance.cz)

Jan Koráb

Hvězdný hatrick

I v letošním roce se Kavárna u Palánů podařilo obhájit prestižní ocenění plzeňského pivovaru – **Hvězdu sládků**. Tato cena náleží pouze provozovně, kde se o pivo starají s pečlivostí od jeho přivezení, přes správné čepování až po prezentaci zákazníkovi. Kvalita je pod přísnou kontrolou.

Třetí hvězda bude opět slavnostně předána zástupci Plzeňského pivovaru, datum této události bude brzy zveřejněno na facebooku Kavárny, spolu s dalšími informacemi.

Redakční Rada

Polehrad do našich schránek

Čtyřikrát ročně máme ve svých schránkách obecní časopis Polehrad o desítkách stran. Není samozřejmostí, že se vydává v takovém rozsahu. Některé obce nebo města vydávají sice svoje periodika častěji, obsahově jsou však více zaměřena na problémy a činnost radnice – jsou to spíše radniční zpravodaje. Jiné mají časopis podobný našemu a do jeho příprav jsou zapojeni zástupci spolků a organizací v obci.

Náš Polehrad je více magazínem, zahrnujícím široké spektrum života v obci: informace o akcích pořádaných či připravovaných radnicí, regionální historii, přes činnost školy, spolků až po nejrůznější události a zajímavosti společenského života. Vlastně, aniž by to bylo přímo zamýšleno, je takovou neformální občanskou kronikou obce.

Při pohledu zpět do letitých čísel časopisu si pozorný čtenář všimne jistě podobnosti událostí nebo problémů, o kterých se dříve psalo, nebo které byly v povědomí tehdejších čtenářů a těch dnešních. Mezi časté patří stesky nad malou účastí na spolkových akcích nebo na nízkou aktivitu příspěvatelů časopisu.

Všechna čísla Polehradu vydaná od prvního čísla z roku 1995 najdete pečlivě svázaná v několika svazcích ve Státním okresním archivu v Mikulově. Každé číslo právě vyšlého Polehradu zašle pracovnice úřadu městyse do Mikulova a současně je umístí na webové stránky obce. Máme možnost si je vyhledat i tam. Navštívil jsem před pár týdny archiv a požádal o nahlédnutí a pokochal se dobovými články psané našimi předchůdci. Úplně první číslo vyšlo v lednu 1995 a tak se brzy můžeme těšit na jeho kulaté výročí.

V tehdejším úvodníku se přímo píše: „Pokud se podaří udělat ze Zpravodaje pravidelně vycházející místní časopis, bude to jistě přínosem pro naše občany, pro Obec jako takovou.“ Ano, po téměř třiceti letech můžeme s jistotou říci – přínosem zcela jistě je.

Fakta a zajímavosti:

- První číslo vyšlo v lednu 1995 v nákladu 300 kusů a bylo zdarma. Další se prodávaly za 3 Kč.
- Rozsah prvních čísel byl 4–8 stran.
- Autorem kresby „Polehrad“ na titulní straně je Olin Pelikán.
- Polehrad je nejdéle vycházejícím periodikem v Boleradicích.
- Prvními redaktory časopisu byli Libuše Klímová a Radomír Omasta.
- Nejčastějším příspěvatelem v prvních ročnících byl tehdejší starosta Jan Koráb, Jan Horák a Jaroslav Otýpka.
- Jedním z impulsů k vydávání obecního časopisu byly exkurze do obcí na Moravě i v Rakousku v rámci Programu obnovy vesnice.
- Příspěvky se přepisovaly z rukopisů na jediném počítači na obecním úřadu po večerech.

PS: Moc rád bych požádal pamětníky i čtenáře, pokud doma mají nějaké archivní dokumenty nebo fotografie vztahující se k vydávání obecních časopisů v Boleradicích, aby mi je zapůjčili k okopírování. Rád bych, právě při příležitosti 30. výročí zahájení, věnoval pár řádků jak vzpomínkám, tak i událostem souvisejících s jeho počátky. Za ochotu předem děkuji.

Vzpomínka pamětníka

Na začátku devadesátých let jsme se s členy tehdejší obecní rady zabývali myšlenkou na vydávání periodika, které by však nebylo jen „zprávami z radnice“, ale i zpravodajem ze všech oblastí života naší obce, spolků, organizací, školy atd. Podařilo se vybrat vhodný název a najít i několik ochotných občanů, kteří nám dodávali příspěvky. Grafický návrh názvu nám udělal Olin Pelikán. Měli jsme tehdy velkou dávku nadšení, ale žádnou zkušenost. Také technické prostředky nebyly na dnešní úrovni – o počítačích tak, jak je známe dnes, se nám mohlo tehdy jen zdát. Ale jsem rád, že Polehrad vychází dodnes, a to v úpravě a úrovni, kterou nám mohou mnozí závidět. Současné redakční radě přeji jen samé dobré zprávy.

Jiří Janda

Jan Koráb

Naši na vandru

Pro pokračování boleradického cestovatelského seriálu jsme si vybrali Jakuba Sedláčka, kterého pracovní povinnosti zavály do nejlidnatější země světa Indie a sousedního Nepálu. Účelem jeho pracovní cesty bylo rekrutovat nové zaměstnance pro pracovní agenturu. Jaké si přivezl zážitky popisuje na následujících řádcích.

Pracovní cesta do Indie v listopadu 2023 a v únoru 2024. Celkem 12 dnů v Indii a Nepálu. 89 hodin na cestě. To vše z pracovních důvodů.

Nejenom práci jsme spolu s kolegy měli na pořadu dne. Navštívili jsme různá místa a města v tomto koutu země. Naší cílovou destinací bylo západní Bengálsko, konkrétně město Siliguri. To pojme 3,5 milionu obyvatel a je na pomezí 3 států – Nepál, Bhútán a Bangladéš.

Cesta tam i zpět trvá stejně dlouho. Vídeň – Doha, Doha – Kolkata, Kolkata – Bagdogra. Pokaždé, když se do tohoto města chcete dostat, musíte třemi lety. Díky lokalitě jako takové je letiště v Bagdogře vojensky stráženo a při jakémkoli pohybu jsme my, Evropani, byli hlídáni

členy indické armády s nabitými samopaly. Při příletu nás jako první tvorové přivítali na letišti všudy přítomné opice. Ale co se stalo poté, to běžný Evropan nečeká.

První zkušenost s místní dopravou byla, jednoduše řečeno, peklo. Dopravní značky, stejně jako semaforey, jsou dekorace, která je naprosto zbytečná pro určování přednosti v jízdě. Pruhy na cestě a směry jsou též irelevantní. Představte si situaci na silnici, sedíte v autě, jedete jízdním pruhem, který je ve směru z letiště. Řidič prudce začne brzdit, na silnici leží kráva, která odmítá jakýkoli pohyb. Díky této překážce na silnici řidič musí vjet do protisměru. Jinde se z dvouprouté silnice rázem stala 4 proutá a prostoru by indiští řidiči našli i na 2 další auta. Jediné dopravní značení v Indii funguje je troubení, kdo troubí – jede.

Dalším jasným ukazatelem této země je chudoba, ta na nás dýchala na každém kroku. Mnozí lidé žijí v „příbytku“ do kterého tady v ČR skládáme dřevo nebo slouží pro uskladnění zahradní techniky.

Mnohdy se stane, že před samotnou budovou kde bydlí najdete obchůdek, který živí celou rodinu. Představte si objekt z vlnitého plechu, ze kterého jsou jak stěny tak i střecha, bez betonové podlahy. Tou je pouze ušlapaná hlína a vedle tohoto najdete hromadu odpadků, ze kterých je živa kráva, kterou mají lidé jako zdroj mléka.

Díky situaci, ve které jsou tamní obyvatelé, jsme mohli vidět na tvářích uchazečů o zaměstnání velkou touhu se svou životní situací něco udělat. Pokora, se kterou k nám přistupovali a také energie, kterou nám prokazovali, byla neskutečná.

Viděli jsme opravdu velké množství mužů, kteří chtějí změnit nejen svůj život, ale život i celé rodiny. Po všech rozhovorech mohu říct, že průměrná mzda na dělnických pozicích je v této lokalitě 80–120 € / měsíc. Z tohoto musí muž mnohdy uživit celou rodinu včetně prarodičů. Je totiž zvykem, že tíha odpovědnosti za výdělek rodiny je na nejstarším synovi, který je nominován jako hlava rodiny a automaticky se musí postarat o svou přímou rodinu, tak

i o své rodiče. V případě rodinného neštěstí se přijímá i třeba rodina od sestry apod.

Všichni, se kterými jsme vedli rozhovory v angličtině, nám na otázku: „Co je pro Vás životní sen?“ odpověděli: Postarat se o rodinu a mít v budoucnu svůj nějaký obchod nebo servis pro motorky atd.

V důsledku mé služební cesty jsem si uvědomil fakt, že se opravdu nemáme špatně. Nemusíme se dívat do hromady odpadků a být v existenčním ohrožení. Po předešlých zkušenostech s lidmi z tohoto koutu světa a poznání jejich životních podmínek a priorit jsem pochopil jejich touhu jít do Evropy a něco dokázat.

Co se týká stravování, čekával jsem, podobně jako při cestě do Egypta, nějakou tu faraonovu nemoc. Musím říct, že nejsem milovníkem pálivého či pikantního jídla, proto jsem před cestou trénoval. Snažil jsem se dát si ke každému jídlu něco pálivého a asi to pomohlo.

Adaptace na místní jídlo mě bolela méně než jsem myslel a potíže jsem

neměl. Je pravda, že veškeré jídlo bylo naprosto skvěle ochucené a pochopitelně dosti pikantní. Moje první oficiální indické jídlo byla pečená rýže s kuřecím masem v bambusu. Samozřejmě jsem hned zjistil odpověď na otázku, zda chceme pálivost lokální nebo evropskou. Chyba, dal jsem si lokální.

Všudypřítomná hromada zajímavých kombinací koření a chutí byla dokonalá. Vyzkoušeli jsme si i tradiční street food, který ovšem byl mnohem milejší pro oko než pro ústa. Asi desetiminutový souboj jsem vyhrál, potřeboval jsem k tomu litr vody a spoustu soustředění. Nic šilenějšího jsem asi nikdy neměl.

Při odletu zpět z této destinace jsme nastoupili do auta, začal hrát slovensko český playlist best of a do toho řidič začal podupávat do rytmu. Ale co bylo překvapením? Asi po 25 minutách auto zastavilo na 2 proudé silnici, řidič začal hlasitě telefonovat. Rozjel se a po 500 m zastavil v křižovatce, stáhl zadní okénka a hlásí: „We forgot something in the office, take it from the window.“ A v okénku se objevila postava muže na skútru s igelitovou taškou, ve které pro nás měli nachystané chilli a sladkosti jako pozornost. Tak jsme si to vzali, poděkovali, skútr se otočil a jel protisměrem zpět do kanceláře (prý je to naprosto normální).

Všem bych doporučil se do této země podívat, najdete zde vše co si myslíte, že nikdy neuvidíte.

Jakub Sedláček

Tradice v souhře s pokrokem

U Omastů je vinařství opravdu rodinné. Už od jeho založení v roce 1996 se kolem tery, kádí a beček motali dva malí pomocníci. Později se oba rozhodli vinařství a vinohradničení poznat hlouběji během studií a nabyté vědomosti přivezli zpět do domovského sklepa. Každý z nich má ve firmě jiný úkol a dohromady dokáží vyrobit víno, na které pak slýchají chválu například stárci na hodech. Jak jim to jde dohromady? Zeptali jsme se všech tří.

Začneme malým náhledem do historie. Jak se vinařilo začínajícím podnikatelům po revoluci?

Stanislav st.: Já jsem začínal v JZD v Bojanovicích ve vinohradech, pak jsem se dostal do sklepů. To se dělávalo sto vagónů vína, hrozny a pak i přebytky vína se vozily do Vinopy Velké Pavlovice. V družstvech technologie nebyly špatné, měli jsme tu tanky na řízené kvašení, to neměl na okrese téměř nikdo. Jenže to nebylo efektivní, mošty se v nich připalovaly v důsledku nedokonalého míchání. No a od mlýnku na hrozny byly rozvody na rmut z černého polyuretanu, absolutně nehygienické. Ale už v tom byly vidět moderní trendy.

Pak přišly roky 92/93 a rozpad JZD. V té době jsem se dostal k Radkovi Balounovi na pozici sklepmistra. Tam jsem poprvé poznal, co je opravdové vinařství, do té doby se to v JZD dělalo takřka na koleně. U Radka se už i lahvovala vína, potkal jsem tam spoustu zajímavých lidí, kteří mě dovedli k velkému vinařskému světu. No a na základě toho jsem začal podnikat sám, od nuly. Začínal jsem v pronajatých prostorech ve Velkých Pavlovicích, později jsem se dostal do Horních Bojanovic, kde jsem pokračoval v družstevním sklepě.

Tam jsem poznal kolegy z Perné – Jožky Maňáka a Jožky Puzrlu. S nimi jsem se naučil dělat víno tenkrát ve velkém. Díky nim se moje víno rozváželo po celé republice. Na jednu stranu na ty časy vzpomínám rád, na druhou to byla otročina. Navíc jsem měl doma rozestavěný dům, malý děcka. Jsem rád, že teď jsou technologie, které tu dřinu trochu usnadní.

Na škole se jistě učí i věci, které mohou být v rozporu s tradičními postupy, které se používaly u vás doma. Neměli jste nějaké rozepře ohledně zavádění novinek?

Tomáš: Musíme říct, že jsme od začátku měli volné pole působnosti. Například jsme staré dubové sudy postupně obměňovali za nejnovější technologie jako bylo dnes hojně využívané řízené kvašení, nebo kryomacerační tanky. S vinařskou školou jsme se dostali na různé výměnné pobyty do zahraničí. Díky pobytu ve Francii jsme kupříkladu zavedli ve vinařství výrobu červeného vína v barrikových sudech, které u nás ještě nebyly tak známé.

Na co všechno si sklepmistr musí dávat pozor? Hlídáte třeba teplotu během kvašení a zrání? Posíláte vína na rozbor? A pokud ano, co si necháváte zjišťovat?

Stanislav ml.: Je potřeba vše hlídat od začátku, vlastně od hroznu. Jsme domluvení s dodavateli –

vinohradníky, jakou kvalitu si představujeme. Hned při příjmu hroznů se dělají rozbor – PH, kyseliny, cukry. Mezi hlavní parametry rozboru patří taky obsah síry, protože už dovezené hrozny v sobě nějakou mají a pak se ještě přidává v různých formách během zpracování. Hned druhý den ještě vezeme mošt na celkovou analýzu, která je pro další postup směrodatná.

Jakmile přijmeme hrozny ke zpracování, vedeme jednotlivě každému vínu list, kde se vše podrobně zapisuje. A potom se posílají hotová vína na rozbor do Pavlovic. To je nutné kvůli potravinářské inspekci. Je zákonem dáno, jaké parametry musí splňovat.

Tomáš: Naším cílem jsou vína svěží, ovocitá, Abychom takového stylu dosáhli, necháváme mošty prokváset při nízkých teplotách delší dobu, aby se z nich v průběhu kvasného procesu odpařilo co nejméně aromatických látek.

Stanislav ml.: To dřív nebylo. Ve velkých nádobách je teplota při kvašení vždycky vyšší, takže když bývaly velkoobjemové dřevěné sudy (1.000 l a více) bez možnosti chlazení, tak druhý den v nich bylo prakticky hotové víno.

Jaká je vaše momentální produkce a jak se vyvíjela během historie vinařství – vyrábíte víc nebo míň než v době založení firmy?

Tomáš: Děláme víceméně stejné množství, hlavně je kladen větší důraz na kvalitu. Tehdy se prodávalo daleko méně lahvových vín. Snažíme se dodávat víno do vyšší gastronomie, což je samozřejmě těžší úkol. Třeba nedávno se nám podařilo zalistovat vína ve Velkých Karlovicích v Grandhotelu Tatra. Ale zároveň chceme, aby zůstalo vinařství rodinné.

Stanislav ml.: Ano, aby to nebyla fabrika. Máme to nastavené tak, abychom vyráběli jen takové množství, u kterého dokážeme hlídat kvalitu. Všude je naše jméno, za všechno zodpovídáme sami. Takže když se něco pokazí, jde to jen na naše bedra a můžeme se zlobit pouze sami na sebe.

Kolik vína prodáte přímo ve sklepe a kolik musíte někam dopravit? Je těžké sehnat například nového odběratele?

Tomáš: 20 % ze sklepa, 80 % ven. Musím říct, že v dnešní době je hledání nových odběratelů běh na dlouhou trať, dost zdoluhavý proces plný ochutnávek a prezentací, které ne vždy klapnou, a o to více si našich zákazníků vážíme.

Stanislav ml.: Nejlepší reklama je, když si to lidi řeknou mezi sebou, doporučí, dojedou a ochutnají.

Myslíte si, že má ještě v dnešním světě místo hobby vinařství, nebo tento koníček bude zanikat? Případně myslíte si, že procento malovinářů snad dokonce poroste?

Stanislav st.: Dřív to nebývali ani tak srdcaři, ale pokud měli deset arů vinohradu, když to dobře nastříhali a podařilo se to dobře prodat, tak měli i patnáct, dvacet tisíc korun. A když chodili pracovat do JZD, tak měli měsíčně kolem osmnácti set. Takže za tři roky práce ve vinohradě si mohli koupit nové auto. Nebyl to koníček a i ty vína bývaly hrozný. Ale kopce kolem bývaly plné vinohradů (dívá se z okna vinařství). A prodávaly se hrozny – možná si pamatujete, jak to bylo v Pavlovicích na výkupu, jaké tam bývaly šílené fronty ze všech stran pomalu od začátku Pavlovic.

Stanislav ml.: Třeba na místních výstavách vín jsou to většinou hobby vinaři, kteří se tím baví, hrají si a zkouší po troškách. Mají to jako koníček, nejde o žádné velké produkce, s čímž souvisí i úbytek vinohradů. Ve větším množství už je to starost, musí se to někam prodat, člověk to sám nevypije.

Tomáš: Malovinářů určitě ubývá, velmi zjednodušeně se to dnes už v malém množství nevyplácí. Při podnikání na to ani není čas. Takže si nemyslím, že by počty hobby vinařů měly výrazně narůstat, což je pro místní trať škoda, když vidíte, jak vám pustnou před očima.

Do jaké kategorie byste se sami zařadili? Pokládáte se za malovináře, střední nebo velkou firmu?

Stanislav ml.: Řadíme se do středního vinařství, což je produkce od 50–250 tisíc l vína.

Co pokládáte za váš největší úspěch na poli výroby vína? Jsou to medaile ze soutěží nebo spíš přízeň zákazníků a místo, které jste si v tomto oboru vydobyli?

Stanislav ml.: Samozřejmě jsme rádi, že naše víno chutná. Stejně tak nás těší, že se vína pravidelně umísťují na předních příčkách místních i mezinárodních výstavách.

Tomáš: Dáváme tam vína spíš proto, abychom viděli, jak si vedou ve srovnání s konkurencí. Velkou zkušeností pro nás byla třeba účast na HOFEXU 2019 v Hongkongu.

Dostali jsme se tam vlastně náhodou – o možnosti přihlášení se člověk běžně nedozví. Ale zkusili jsme to a vybrali nás. A nakonec jsme byli v Hongkongu na výstavě v pětipatrovém pavilonu, kde byla vína z celého světa. A mezi nimi my, z malého vinařstvíčka, z malé vesničky. Najednou vidíš vinařský svět úplně z jiného pohledu.

Ale největší úspěch pro mě jsou dlouholetí, spokojení zákazníci, kteří se k nám rádi vrací.

Otázka, která může být lehce kontroverzní, ale ptáme se v žertu: Jste rozkročení mezi dvěma kdysi rivalskými obcemi (dnes už to tolik neplatí). Pokud někam přijdete, prohlásíte o sobě: „Jsem vinař z Boleradic“, nebo „Jsem vinař z Bojanovic“?

Tomáš: Všude, na etiketách i výstavách se vždy prezentujeme jako vinaři z Boleradic. Prací jsme v Bojanovicích, srdcem Boleradčáci.

Co pokládáte za největší přednost vín z našeho kraje, tedy Velkopavlovické vinařské oblasti. Nebo možná ještě úzeji, vín z Bojanovic resp. z Boleradic?

Stanislav ml.: Každá oblast je specifická, co kraj, co dědina. Myslím si, že každá vinařská oblast má svoje přednosti, pokud mám

však říct svůj názor, je mi jedno, jestli dovezou hrozny z Velkopavlovické nebo Slovácké oblasti. Pro mě je vždy důležité, aby byla surovina co nejzdravější. Pak je možné z ní vyrobit krásné víno hodné zastoupení své oblasti.

Jak vidíte budoucnost pěstování révy a výroby vína na Jižní Moravě, v tvrdé konkurenci prakticky celého světa?

Staislav ml.: Budoucnost pěstování, výroby a konzumace vína vidím pozitivně. Věřím, že česká a moravská vína v tvrdé konkurenci celého světa obstojí.

Tomáš: Česká vína určitě konkurenceschopná jsou. Máme úspěchy i na celosvětových výstavách, vína se vyvážejí do Paříže, Ameriky, Číny. Sice jsme malá zemička, takže

je to jako kapka v moři, ale na celosvětovém trhu si například s bílými víny vedeme velmi dobře. Co se týká českého trhu, velké řetězce tlačí ceny co nejnižší, takovým se těžko konkuruje. Ale pak jsou zase například restaurace, které kladou důraz hlavně na kvalitu a původ, to je cesta, kterou my směřujeme. Každý vinař má jinou cílovou skupinu zákazníků.

Tak fungují v souhře dvě generace vinařů a pomalu dorůstá generace třetí, snad se v početném chlapeckém pokolení najde další pokračovatel vinařské tradice. Děkujeme za čas, který jste pro nás a čtenáře v nabitém harmonogramu našli a přejeme do budoucna hodně spokojených zákazníků.

Redakční rada

VedneVnoci

Je to něco, na co se můžete dívat „furt“, neboli pořád. A abyste se dívali pořád musí to být 24 hodin a hlavně to musí být zajímavé, abyste se k tomu vraceli. Co se týká Boleradic, nacházejí se ve velmi zajímavé lokalitě, které se dá říkat křižovatka.

A tady je trochu podrobnější náhled k zamýšlenému projektu. Historie Boleradic je zmapovaná od první písemné zmínky celkem pečlivě. Ale to, co bylo před první písemnou zmínkou o naší obci, je v tichu depozitářů Moravského zemského muzea v Rebešovicích u Brna, Regionálního muzea v Mikulově a v okresních archivech. Není toho

málo. Keltové, Slované ale i starodávné kultury k nám mluví z dávnověku přes bohaté nálezy keramiky, kamenných štípaných a broušených artefaktů, ale i bronzových i železných nástrojů, zbraní a šperků. I takzvaná nebeská archeologie je kolem Boleradic velmi zajímavá. Je stále co nalézat a objevovat.

Záměrem a smyslem muzea nebude vytvářet vlastní originální sbírkový fond, ale prostřednictvím zapůjčených exponátů, případně replik nálezů, doprovodných textů a jiných dokumentů (např. včetně audiovizuálních technologií a interaktivních prvků) návštěvníkům prezentovat kapitoly z košaté historie obce i celého katastru Boleradice od mladší doby kamenné až do raného středověku.

Díky QR kódům se mohou návštěvníci muzea VedneVnoci nacházet na lokality kolem obce, ze kterých budou vystavené exponáty.

Tímto bude expozice velmi atraktivní.

Muzeum VedneVnoci by ukázalo fragmenty z naší historie ve vitrínách, které by byly umístěny ve vstupu do sálu a radnice. Materiály budou zapůjčeny již z výše jmenovaných sbírkových fondů, nebo by se jednalo o kopie autentických artefaktů z depozitářů. Součástí by byla i obrazová a písemná dokumentace o osídlení nebo i rekonstrukce v kresbách (něco jako Burianovy kresby pravěku).

Název „VedneVnoci“ je proto, že exponáty by byly osvětleny i v nočních hodinách, expozice bude unikátní tím, že bude přístupná díky svému umístění celoročně. Odborná garance by byla zajištěna Dr. Milanem Salašem, pracovníkem Moravského zemského muzea.

Za muzejní tým,

Radim Koráb

Vzpomínáme na staré časy

*Dlouhé zimní večery představují ideální čas nejen na odpočinek, ale také na rozjímání a vzpomínání na dobu minulou. Navštívili jsme proto několik našich nejstarších občanů a společně s nimi zavzpomínali na doby, které většina z nás pamatovat nemůže. Jejich vzpomínky jsou jako kapitoly v knize, kterou bychom měli číst. Na následujících řádcích najdete vzpomínky pana Jaroslava Vítečka (*1938), paní Boženy Veselé (*1937) a paní Růženy Vítečkové (*1931).*

Zanedlouho budeme slavit Velikonoce, svátky jara a oslavu Zmrtvýchvstání Páně. I když se Velikonoce slaví již stovky let, podoba oslav a svátků se neustále vyvíjí. Když zavzpomínáte na své dětství a Velikonoce, co se Vám vybaví jako první? Na co vzpomínáte nejraději a co vám třeba chybí?

Na Velikonoce, konkrétně v sobotu po vzkříšení, každá rodina zabila kůzlátko, to se osmažilo a podávalo s bramborovým salátem. Na to se všichni velice těšili, protože tomu předcházela přísná půst. Každý se na Velikonoce těšil také proto, protože měl něco nového, třeba boty, punčochy, děvčata šaty, a tak podobně.

Maminka také říkávali, že se na Velký pátek ráno chodilo k potoku umýt, to byl potok ještě čistý, a voda z potoka se donesla i domů starým rodičům, aby se i oni v té vodě mohli umýt.

Velice oblíbená bývala tzv. zástěrková zábava u Štefanů, kterou pořádala děvčata a celý večer si chodily pro kluky ony. Vysoko u stropu pak visely pantoflíčky na pentlích. Ty byly dost vysoko a visely tam až k půlnoci, kdy se je kluci snažili strhnout dolů. Tím skončila doba, kdy to děvčata řídila. Po půlnoci naběhli kluci se žílama, a to pak bylo pištění a řehotání.

Jaroslav Víteček, *1938

Jedni kluci od nás chodili s velkým prádelním košem kam si dávali vajíčka. Co s nimi pak dělali, nevím. Barvy na vajíčka se dostaly koupit – červený papír se dal do vody a vajíčka se obarvily na červeno. Pak se natřely kůžou od špeka aby se to lesklo. Byli aj

chudí, aj na žebrotu chodili, tetička to zebrała chlapcovi, to co vyšlahal, dala si to za ňadra, pak jak šla pro vodu, tak jí to spadlo do studně a chlap jí to musel vytáhnout.

Růžena Vítečková, *1931

Velikonoce patřily k největším svátkům – byly důležitější než Vánoce. Celý předvelikonoční týden se chystalo a uklízelo. Na zelený čtvrtek začali kluci chodit po vesnici s „hrkačama“ – místo zvonění zvonů. Ty „odletěly do Říma“ a znovu se ozvaly až na Bílou sobotu. Na „vzkříšení“ se chodilo do kostela v tom nejlepší oblečení, co kdo měl. Bývalo už hezké jarní počasí. Děvčata měla nové šaty a bílé punčochy. Na Velikonoční pondělí jsme si chystaly „rýsovaný“ vajíčka, které uměla nejhezčí tetička Tesařová z Pekelné ulice. Pocházela z Borkovan. Děvčata, co stárkovala,

měla přichystaný pro své stárky takový vajíčko a vyšívaný kapesník. Na Velikonoce jsme měli vždycky kůzlečí maso. Kůzlata se před Velikonoce ještě dokrmovala šiškami z fazolí. Naše maminka pekla na Velikonoce piškotové pečivo a koláčky.

Božena Veselá, *1937

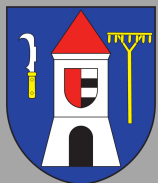
S příchodem jara, prodlužujícími se dny a teplejším počasím to všechny táhne ven víc a víc. Jaké hry bývaly za vás nejoblíbenější? Kam jste si chodili hrát nejčastěji?

Často jsme hrávali s kuličkama nebo s podomácku vyrobeným jakoby balónem, tenkrát balóny nebývaly, takže jsme si z hader takový balón udělali, z větví hokejky a hrávali jsme na ulici. Taky jsme chodili za humna a z větvíček, které se začínaly zelenat, jsme si dělali bunkry.

Velikonoce – 50. léta, kolorováno.

Stehlík Vojtěch, Malíšek Josef, Veselý Bořivoj, Stehlík Jan, Halm Ladislav, Stehlík Jindřich, Karel Srnec, Kaňa František, Matešov Antonín, Straškrába Stanislav, Koráb Zdeněk a Stehlík Karel.

Děti v Pastýřské ulici – závěr 40. let, kolorováno.

Jana Vítěčková, Růžena Vítěčková, Marie Vítěčková, Anna Kučerová, Marie Vítěčková, Eva Soukopová, Antonín Vítěček, František Skrejval, Alois Vítěček, Jan Čermák, Josef Horák a Jaroslav Vítěček.

Na jaře jsme taky z proutí s klukama vyřezávali píšťalky a z větví, tzv dvojčků ve tvaru Y, jsme si dělali praky.

Jaroslav Vítěček, *1938

Tam byl takovej plac pod naším (v Krumvíři) a tam byly jak když bradla z dřeva udělaný, tak na tem sme cvičili. Co sme mohli, tak sme doma pomáhali, ve žňa jsem prostírala ty provázky a dávala obilí na to. Chodívali sme pást husy, ráno, večer, nejezdilo tolik aut jako teď, já jsem aji hospodským pásala, s našima smíchala a na silnici pak odhánala ty, co byly jejich. Naši jim rozstříhali kůžu na nohách aby byly poznat, že sú naše.

Na strmiskách sme pásli, ale tam, kde byly postavený mandele, sme nesměli, tam byli hlídači. Jednu pak naši museli jít na radnici, že sme jedli na poli mak, sypali si ho do pusy. To bylo za Hitlera, oni to myslím chtěli dat rači Němcom. Ve škole sme se učili německy, aji Hail Hitler (zvedá ruku) jsme museli. A jedna holka to udělala levú,

protože měla bolavú tú pravú a hned si toho učitel všiml a už jí huboval.

Měli sme doma knížky, chodilo se do knihovny pro pohádkové knížky, ty sme si četli sami. A člověče nezlob se sme hrávali a pak sme si vyráběli hry sami – ovečky a vlk, dva černé knoflíky (vlci) a fazole (ovce). Ovečky se musely na papíře dostat přes vlky na druhú stranu do domečku a když ovečku vlk přeskočil, tak ju sežral. A když vlk zapomněl přeskočit, tak sme ho vzali. Naša mamka chodila do dvora dojit krávy, tak než došla, tak sme tak to hráli s tatínkem. Taky balóny jsme měli, švihladla, a panenky, ty sem měla ráda.

A měli sme prázdniny, když nebylo čím topit ve škole, tak sme si doma četli slabikáře a měli počítadla. A když jsem chodila do Klobúk, tak už nás tam (z Krumvíře) vozil autobus do měšťanky, tam byl obchod Racek a tam se dostalo všechno koupit u něho. Na nějaký to cukroví mě naši dali. Taky tam byla cukrárna u Pechů a jak se akorát z Morkůvek došlo, tam bylo pekařství. My když sme

tam se školú byli na nějaké slavnosti, tak sme nemohli vylezt z obchodu, tak sme skákali z oken (obchod byl malý, hrnuli se do něj lidi a nedalo se přes ně vyjít ven).

Růžena Vítěčková, *1931

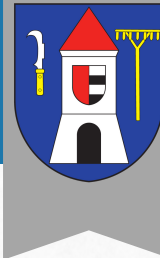
Rády jsme si s děvčaty hrávaly za stodolou „na hody“. Učily jsme kluky tancovat, aby neudělali na hodech ostudu. A hodně se zpívalo. Taky jsme chodívali do „cihelny“ (dnešní sklepy). Byl tam rovný plácek, kde jsme hrávali „na peška“ nebo si házeli s balónkami, které jsme si dělali ze starých punčoch a hadříků. A taky se tam chodily pást husy – při tom jsme si užili taky spoustu zábavy.

Božena Veselá, *1937

Za pár týdnů si připomeneme již 79. výročí osvobození Boleradic. Z těchto jarních dní roku 1945 máme poměrně hodně záznamů. Co se Vám vybaví, při vzpomínání na tyto zásadní dny naší obce?

Po osvobození se vojáci Rudé armády sešli u pomníku u kostela a dodnes si pamatuju, jak zpívali: „Pif, paf, ojoj, ubjegáet zajčik moj.“ Můj tatínek byl stolař a pro vojáky, kteří u nás padli, musel vyrábět dřevěné rakve. Pamatuji si, jak vojáci seděli u něj v dílně, dívali se, jak bedny vyrábí a já běhal okolo nich.

Po osvobození do Boleradic došla UNRA (Správa Spojených národů pro pomoc a obnovu) a ve škole nám dávali bonbony, kartáček na zuby, pastu, konzervy, burské oříšky, sušenky, toaletní papír, hroznový cukr, citrusovou šťávu a velikou čokoládu. Za války čokoláda a nic takového vůbec nebylo, to bylo hodně vzácné. Pamatuji si, jak mě pan ředitel Melichar poslal domů pro fušvanc (ruční pilka – z německého Fuchsschwanz), aby tu velkou čokoládu mohl rozřezat na menší kousky a podělit co nejvíc školáků. A pan

ředitel říkal, aby to všichni donesli ukázat domů, že dostali čokoládu, ale ne všichni to vydrželi.

Jaroslav Víteček, *1938

Na osvobození jsem byla v Krumvíři, děvčisko školou povinný. Děvčata sme chodily po kamarádkách a po dědině. Oslavovalo se. Udělali muziku, nějaká kapela došla – nejčastěji jezdili Majeri, ti byli z Brumovic, do sokolovně zasej z Násedlovic. To osvobození si moc nepamatuju.

Růžena Vítečková, *1931

Poslední dny války jsme byli schovaní (asi 8 rodin) v krytech, které byly vyhloubené ve svahu „U Marečka“. Dokonce tam byla rodina s 8 dětma a dovedli si tam i krávu. Těsně před příchodem Rudé armády najely pod svah do strže i německé tanky. To jsme už ale utíkali zpátky do vesnice, schovávali se v mezích pod cihelnou a potom i v nejbližším domě, který měl vchod do sklepa přímo z kuchyně. Naštěstí boje netrvaly moc dlouho a Němci utekli směrem na Brno. Na nějaký čas jsme

museli německé vojáky i ubytovat u nás doma. Když už se ale blížila Rudá armáda, odešli. Jeden si tam zapomněl tahací harmoniku, tak jsem se moc radovala, že se na ni naučím hrát. Ale on se nakonec pro ni vrátil, tak bylo po radosti.

Božena Veselá, *1937

Rádi bychom touto cestou ještě jednou poděkovali všem pamětníkům za zajímavé vyprávění. Doufáme, že bylo přínosné a poučné i pro Vás, čtenáře. Třeba se v budoucnu dočkáme dalšího povídání na aktuální i historická témata.

Redakční rada

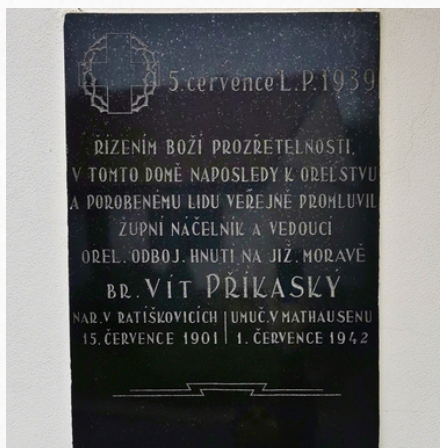

Slavnost před školou, 9. května 1945.

Boleradice a Vít Příkaský

V rámci připomínky osvobození Boleradic a ukončení 2. sv. války v Evropě se uskuteční vzpomínka na Víta Příkaského, župního náčelníka Orelské jednoty a vedoucího orelského odbojového hnutí na Jižní Moravě. Při otvírání Lidového domu a Orlovny byl přítomen 5. července 1939 v Boleradicích a umučen 1. července 1942 v Mathausenu.

Pietní akt se uskuteční v pátek **26. dubna 2024 v 10 hod. u divadla,**

kde je umístěna pamětní deska na tohoto odbojáře, za přítomnosti členů KVH Slovácko Hodonín.

Potom bude následovat branné cvičení žáků na „plácku“ na návsi.

Kdo má zájem o historii Boleradic a vzpomínku na dobu Protektorátu, je srdečně zván.

Za pořadatele, Pavel Kabela

Protože konec života si zaslouží stejnou lásku a péči jako jeho začátek...

***** Až 80% obyvatel České republiky si podle průzkumů přeje strávit poslední chvíle života doma se svými blízkými. Přesto se tak neděje. Ale proč, když se dříve lidé doma běžně narodili i umírali?

Zdravotnickým oborem, který se zabývá právě terminálním stádiem života a umíráním je tzv. **Paliativní medicína**. Jedná se o zdravotnickou péči o člověka v závěrečném stadiu života a snahu ulevit mu od potíží, které nemoc či odcházení doprovází. Pro ty, kteří se rozhodli umožnit svým takto nemocným nejbližším **strávit závěr života doma mezi svými blízkými**, ve známém prostředí a současně za vytvoření potřebných podmínek bez nutnosti dožít v nemocnici, může být pomocníkem služba tzv. **Domácího hospice**.

Jde o **odbornou zdravotně-sociální službu** jak pro umírajícího či nemocného v jakémkoli věku, tak pro členy rodiny. Se všemi aspekty péče v prostředí vlastního domova **pomáhá tým odborníků, počínaje lékařem**, který paliativní péči doporučí a zajistí **spolu se zdravotními sestrami**, přes sociální pracovníci, která poradí s postupy a procesy praktickými i administrativními. Zdravotnický personál je díky službě domácího hospice přítomen kdykoli je potřeba, lékaři vedou léčbu bolesti i dalších symptomů, které provázejí nevyléčitelná onemocnění a rodina tak získává potřebnou pomoc, ale i prostor pro realizaci přání a řešení důležitých otázek.

Domácí hospic je vhodný, když:

- *** **U pacienta byly již vyčerpány a ukončeny možnosti léčby**
Mezi onemocnění, které obvykle vyžadují paliativní péči patří např.: nádorová onemocnění, roztroušená skleróza, Parkinsonova nemoc, demence, ALS, konečná stadia chronických orgánových onemocnění, pacienti po úrazech a mozkových příhodách a další...
- *** **V rodině je někdo schopen zajistit nepřetržitou přítomnost u nemocného**

zeptejte se lékaře na tuto možnost

Je dobré vědět, že:

- *** Do péče domácího hospice předává ošetřující či praktický lékař na základě doporučení
- *** Naši lékaři vedou léčbu bolesti a dalších symptomů, které provázejí nevyléčitelná onemocnění. Zdravotní sestry navštěvují nemocného, probíhá každodenní konzultace zdravotního stavu
- *** Klientům Domácího hospice zajišťujeme telefonickou pohotovost pro akutní stavy 24 hodin 7 dní v týdnu (zavoláte a my vám poradíme a přijedeme)
- *** Naše sestry vás zaškolí a naučí jak o nemocného pečovat (podávání léků, polohování, ošetřování, využití pomůcek atd.). Naším pacientům také zajišťujeme a půjčujeme zdravotní pomůcky.
- *** Nabízíme bezplatné poradenství a pomoc sociálního pracovníka při administraci příspěvků apod. Pokud je rodina věřící, je součástí provázení i návštěva duchovního. Pečující a rodině poskytujeme podporu psychologa a dalších poradců, a to i po úmrtí pacienta.

Kontakt: +420 775 099 953
hospic@girasole.cz

GIRASOLE, sdružení pro pomoc a rozvoj, z. s.
Hospic / poradna — Hybešova 5, Hustopeče
(budova polikliniky)

**Více informací na
WWW.GIRASOLE.CZ**

Tento článek pro Vás připravil spolek Girasole, z.s.
v rámci osvěty o dostupnosti zdravotně-sociální péče v JmK

GIRASOLE

sdružení pro pomoc a rozvoj, z.s.

Náramky Tísňové péče pomáhají v nečekaných situacích

Jistě jste již někdy slyšeli příběh o tom, jak osamělý senior doma upadnul a zůstal bez pomoci několik hodin ale třeba i několik dní. Tyto nepříjemné a nečekané situace, které mohou mít i fatální následky, se bohužel **mohou stát kdykoliv, kdekoliv a komukoliv z nás**, ale u seniorů, kteří například část dne tráví sami či žijí v domácnosti bez blízkých, **mohou být tyto chvíle osudné**.

Naštěstí se díky technologiím nabízí snadné a uživatelsky velmi přívětivé řešení:

SOS náramek s pohotovostním tlačítkem! Díky službě Tísňové péče, která funguje i ve vaší oblasti, se dá seniorům v nouzi pomoci v krizových chvílích včas.

Základem je náramek s tlačítkem, který má klient připevněný na ruce.

Tento náramek funguje jako komunikační zařízení fungující okamžitě na jediné stisknutí. **V případě nebezpečí, pádu nebo náhlého zhoršení zdravotního stavu je tak pomoc okamžitě k dispozici.**

Operátorky jsou na příjmu nepřetržitě 24 hodin/7 dní v týdnu, navazují kontakt s klientem a postarají v návaznosti na zjištěnou situaci o efektivní, rychlý a nejvhodnější průběh řešení. V případech, kdy senior nemůže ze zdravotních důvodů reagovat či komunikovat, pak je automaticky zajištěna sos péče skrze předem domluvený scénář a vyjíždí pohotovostní pracovník a IZS.

Náramky zachránily zdraví u desítek případů pádů seniorů v domácnosti, při zhoršení zdravotního stavu, ale také při zásahu u domácího násilí.

Je dobré vědět, že:

→ Jedno tlačítko může zachránit i život!

Služba je určena seniorům, dospělým osobám se zdravotním postižením a dospělým osobám s chronickým onemocněním, u kterých existuje riziko osamocení a tím nedostupnosti neodkladné nutné pomoci v situacích, které nejsou schopni nebo nemohou zvládnout vlastními silami.

Tlačítka využívají také obyvatelé domů s pečovatelskou službou, kde není v noci zajištěna přítomnost personálu.

Náramky a zařízení neprodáváme. Půjčujeme je zdarma těm, kteří je potřebují

(a to díky finančním programům a podpoře EU, MPSV a Jihomoravského kraje).

Působíme na území celého Jihomoravského kraje.

Provozujeme vlastní dispečink - Dovoláte se ve dne v noci 24/7.

Nezatěžujeme IZS více, než je potřeba.

Když je třeba, vyjíždí i naše pohotovostní služba.

Pokud máte konkrétní dotazy týkající se tísňové péče, kontaktujte nás na info@girasole.cz nebo tel.: 776 246 959

Spolu s námi nejste sami!

Více informací na WWW.GIRASOLE.CZ

Tento článek pro Vás připravil spolek Girasole, z.s. v rámci osvěty o dostupnosti zdravotně-sociální péče v JmK

Jarní krásy okolo Boleradic

Příroda kolem Boleradic je opravdovým pokladem plným krásy a jedinečnosti. Ze všech stran jsme obklopeni evropsky významnými lokalitami (Přední kout, Kuntínov a Ochůzky – Nedánov). Naše krajina se může pyšnit bohatstvím vzácných a chráněných rostlin, které zdobí naše lesy, louky i cesty. Jejich jedinečnost a krása nás vždy znovu ohromuje a nabádá k tomu, abychom si uvědomili, jak důležité je chránit tuto nepřekonatelnou krásu pro budoucí generace. Znáte všechny níže uvedené druhy?

Redakční rada

Střevíčník pantoflíček

Patří mezi silně ohrožené druhy rostlin a je chráněn zákonem. Jedná se o jednu z našich nejbizarnějších orchidejí. Na Pasekách je jeho nejpočetnější známá populace v panonské biogeografické oblasti na území ČR.

Vstavač vojenský

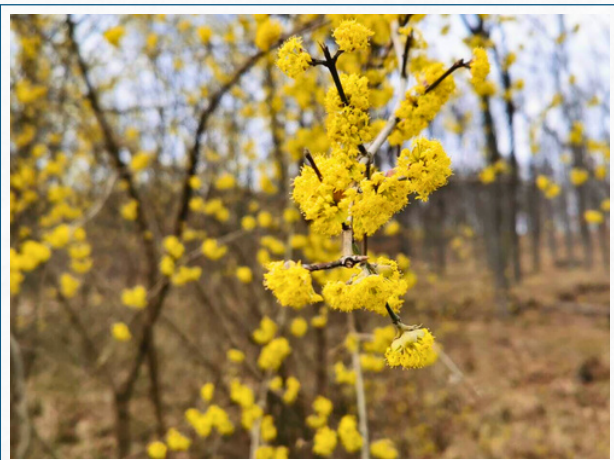
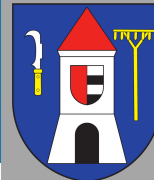
Vzácná, ohrožená a zákonem chráněná rostlina. Květy připomínají svým tvarem postavu rozkročeného vojáčka s přilbou. U nás lze najít na Pasekách a v PR Velký Kuntínov.

Hlaváček jarní

Silně ohrožený a zákonem chráněný druh. Kvetoucí trsy můžete vidět častěji zjara například v okolí Velkého Kuntínova a PR Hrádek u Morkůvek.

Dřín jarní

Prastará, ohrožená a zákonem chráněná ovocná dřevina. Plody obsahují vysoké množství vitamínů – především vitamín C. V okolí Boleradic roste poměrně hojně, kvete velmi časně a působivě.

Zapalice žluťuchovitá

Vzácnější jedovatá rostlina, jejíž populace ubývá. Roste především v listnatých lesích na východní Moravě a lze ji spatřit i v lesích kolem Boleradic.

Sněženka podsněžník

I když se na první pohled jedná o běžnou jarní květinu, i sněženky patří mezi ohrožené a zvláště chráněné druhy rostlin. Na většině území se již vyskytuje už jen ostrůvkovitě, pouze na Moravě místy hojně. Víte, že za její utržení můžete zaplatit pokutu až 10.000 Kč?

Foto: Jiří Víteček a Martina Novotňáková

Zapoj se i Ty!

Milí čtenáři, máte i vy nějakou zajímavost, kterou by bylo škoda nechat schovanou v šuplíku? Podělte se s námi o vaše historky, fotografie, zážitky či vtipné příhody, které máte s naším městysem spjaté. Nebo máte nápad na zajímavé téma či rozhovor? Pokud to bude v našich silách, rádi se jim budeme věnovat. Napište nám na redakční e-mail polehrad@boleradice.cz nebo kontaktujte kteréhokoliv člena redakční rady. Děkujeme!

Redakční rada

Vinařský slovníček

Může se hodit na nadcházejícím koštu především zájemcům z řad vinařských laiků a amatérů.

Apelace vína – je chráněné zeměpisné označení vína, které slouží k přesnému určení místa, kde byly vypěstovány hrozny pro jeho výrobu. V ČR pod zkratkou **VOC** – vína originální certifikace.

Assemblage nebo kupáž – někdy také hovoříme o scelování vína. Jde o míchání různých odrůd za účelem dosažení harmonické chuti. Výsledným produktem je **cuvée** neboli tzv. směska.

Dekantér – nádoba se širokým dnem, kam se nalévá především starší červené víno aby se mohlo „nadechnout“ a plně rozvinout svoji chuť a vůni.

Enolog – odborník na vinařství jako vědu. Má povědomí o půdě, rostlinách, chemických procesech ve všech fázích výroby vína atd.

Klaret – bílé víno z červených hroznů. Původně označovalo i rosé či lehká světle červená vína.

Kabinetní víno – jedná se o třídu jakostních vín s přívlastkem s cukernatostí alespoň 19°NM.

Fortifikované víno – likérové či aromatizované víno do kterého byl přidán víceprocentní alkohol. Spadá sem např. Portské, Sherry, Madeira, Marsala a Vermut.

Mešní víno – obecně jde o víno vyrobené bez přidaného cukru. Aby mohlo být využito v při bohoslužbách, musí ale splňovat ještě další podmínky.

Školení vína – úkony prováděné s vínem než se dostane do lahví – čiření, filtrace, síření apod.

Terroir – soubor vlastností regionu, které se odrážejí ve víně – podnebí, typ půdy, nadmořská výška, vinařská kultura atd.

Definice vychází z vysvětlení pojmů na webu ocenavina.cz/slovník-vinarskych-pojmu/. Doufáme, že Vám zpříjemní nejen velikonoční degustaci. (RR)

Zavádka v Brně

V souvislosti s loňským zápisem zavádky na Seznam nemateriálních statků České republiky pořádají autoři zápisu dvě akce oslavující tento obřadní hanácko-slovácký tanec.

První z nich se bude konat **25. 5. 2024 na Náměstí Svobody v Brně**, kde si krojovaní budou moci společně

zatančit a zazpívat zavádku a také se zúčastnit dalšího programu v Paláci šlechticů na Kobližné ulici č. 1.

Další folkloristická akce se odehraje **6. 6. 2024 v Mikulově**, kde se představí putovní výstava *Zavádka na Hanáckém Slovácku*.

Redakční rada

Pozvánka na požehnání nového hasičského auta

V prosinci 2023 pořídil Městys Boleradice pro svou jednotku Sboru dobrovolných hasičů novou cisternovou automobilovou stříkačku. Aby se vozidlo a celá posádka vždy vrátili v pořádku domů, udělí pan farář nové Scanii

požehnání. Slavnost proběhne symbolicky na svátek sv. Floriána, patrona hasičů, v sobotu 4. května 2024 u hasičské zbrojnice. Všichni jste srdečně zváni.

Hasiči

MetleRun Boleradice 2024

Dne **18. května 2024** se na fotbalovém hřišti v Boleradicích uskuteční 1. ročník charitativního běhu MetleRun, který lze považovat za volné pokračování závodu Běh do lesa. Letos jsme se rozhodli závod spojit s charitativním podtextem a pomoci někomu, kdo to potřebuje.

Výtěžkem z letošního ročníku závodu pomůžeme osmnáctileté Káji z Brna, která od narození trpí spinální svalovou atrofií – nemocí, při níž postupně ochabuje veškeré svalstvo v těle. I přes nepřízeň osudu se Kája letos chystá maturovat na střední škole, a velmi by jí ve studiu pomohl nový notebook, který by si jinak nemohla dovolit. Příspěvek bude moci každý.

Těšit se můžete i na dětské soutěže v běhu v několika kategoriích, v 15:00 pak vyběhnou běžci na trať hlavního závodu do lesa, registrace běžců bude probíhat do 14:00. Pro děti bude k dispozici i skákací hrad a ukázka policejní techniky. O občerstvení se postará Bistro U Šimpáka.

Najdete nás i na Facebooku (událost *Charitativní běh MetleRun 2024*), případně na Instagramu (*metlerun_boleradice*), kam budeme postupně přidávat aktuality.

Těšíme se na vaši aktivní i fanouškovskou účast a za tým organizátorů děkujeme všem, kdo se rozhodnou pomoci.

Martina Šíroká

Něco od nás ze školky...

Čas letí jako splašený a nový rok je již v plném proudu. Pro nás ve školce byl jeho začátek lehce náročný, ve třídách se nám vystřídaly snad všechny nemoci a často nás bylo velmi málo. I tak jsme si ale témata spojená se zimním obdobím velmi užili.

Hned první školní den nového roku jsme byli na návštěvě u pana faráře v našem kostele, abychom se podívali na betlém. Pan farář nám četl zajímavý příběh a dětem se moc hezky věnoval. Za to mu moc děkujeme. I u nás ve školce zavládlo masopustní veselí a jeden den jsme si pořádně užili v nápaditých kostýmech. Během ledna a února jsme stihli už dvě divadelní představení, obě hudební. První bylo o zvířátkách a loupežnících a děti si při něm připomněly, jak je důležité se starat o naše mazlíčky. S další pohádkou k nám přijela kouzelnice Muzička, která nám společně s notou Eliškou představila celý svět.

Děti si při představení taky zvládly zahrát na metalofonové kameny, hůlky nebo malé didgeridoo, slyšely a viděly violoncello, buben, ukulele, andělské zvonění a spoustu dalších hudebních nástrojů.

Sníh nás stále svou přítomností nepoctil, ale i přesto chodíme co nejčastěji ven do všech boleradických stran. Jeden den v lednu jsme se Včeličkami dokonce prošli celou novou alejí oskeruší. Byl to celkem výšlap, ale všichni jsme to zvládli. I když nemůžeme stavět sněhuláky a koulovat se,

alespoň hledáme sněženky a poznáváme ptáčky na procházkách.

V následujících měsících nás toho čeká mnoho. Blíží se zápisy do mateřské i základní školy. Nová potencionální „školčátka“ uvidíme rádi na **zápisu 15. května**. Více informací, kritéria a potřebné dokumenty najdete na stránkách školy.

Za celou školku Vám přejeme příjemné jarní dny.

**Eliška Svobodová, učitelka
mateřské školy**

Základní škola

A co se dělo v základní škole? Stalo se už dobrou tradicí, že naše první kroky v novém roce vedly na novoroční návštěvu do kostela. Pan farář Mgr. Vít Fatěna nám přečetl poutavou legendu o čtvrtém králi. Příběh děti zaujal, ani nedutaly. Poté si mohly prohlédnout betlém a na závěr jsme si zazpívali dvě koledy, které v kostele vyzněly opravdu nádherně.

V únoru k nám zavítalo také hudebně – dramatický soubor Musica Animae s pohádkou Zvířátka a loupežníci. Představení plné písniček navštívili naši předškoláci a mladší žáci a radostně se přidali svým zpěvem. Další pohádku divadelního studia ze Zlína Červená Karkulka zhlédli žáci 4. a 5. ročníku v Kloboukách u Brna, v místním Divadelním centru. Pohádka byla zajímavá nejen po stránce hereckého

výkonu, ale navíc byla mluvena v anglickém jazyce. Žáci získali novou zkušenost poslechnout si hraný děj v cizím jazyce a zároveň si slova překládat a vnímat, co se ve hře děje. Představení obohatilo děti o nové zážitky.

Máme za sebou první polovinu školního roku 2023/2024. Výpis z vysvědčení s hodnocením za první pololetí dostali žáci na konci ledna.

Na jaře se příroda probouzí ze zimního spánku a místo bílého sněhu se na nás smějí různé barvičky přírody. Zelená je tráva, žluté kytíčky, červené беруšky, hnědá hlína a spousta jiných krásných věcí kolem nás. Ptáci se vrací do svých hnízd a zvířátkům se brzy začnou rodit mláďata. My jsme však zimu ještě úplně nezahnalí, na jaro je ještě brzy. I když nebyl sníh, rozjeli jsme se lyžovat do Němčiček, sice na „kartáčích“, ale proč ne! Většina dětí se na netradiční výuku moc těšila. Všichni lyžaři absolvovali závody ve slalomu, kterých se zúčastnili i úplní začátečníci. Ti udělali asi největší pokrok ve svém lyžařském umění. Nejenže všichni zvládli vyjet vlekem

velikou pochvalou. Za své snažení každý obdržel diplom a sladkou odměnu.

Nezahálí ani naše školní družina. Dětem připravují paní vychovatelky bohatý program plný zábavy a tvoření, např. barevné kouzlení na talíři, vyšívání křížkovým stehem, výroba krmítek pro ptáčky ze semínek, Valentýnské tvoření a jiné lákavé činnosti, které zpestří dětem jejich odpolední volný čas.

Co nás čeká v nejbližší době? **Velikonoční prázdniny** proběhnou letos brzy už ve čtvrtek dne **28. března – 1. dubna**. V úterý dne 2. dubna se opět sejdem ve škole.

Jistě si za své snažení zaslouží přinejmenším pochvalu. Den vysvědčení si žáci zpestřili masopustním rejmem v tělocvičně a tento den zakončili za pomoci vychovatelek ze školní družiny přípravou sladkých vafelí a jejich konzumací.

Na konci měsíce jsme absolvovali poslední lekci plavání. Závěrečná lekce byla plná her, soutěží a radosti. Žáci se také dozvěděli, jak se zachovat při tonutí kamaráda a dozvěděli se spoustu dalších užitečných informací. Na závěr všechny děti dostaly mokré vysvědčení a velkou pochvalu od instruktorů a instruktorek Plavecké školy Hustopeče, protože každý se v něčem zlepšil.

až na úplný vrchol sjezdovky, ale také bezpečně sjeli opět dolů. Zkuste nejšší lyžaři předvedli to nejlepší, co se naučili a zaslouží si

Zápis do 1. ročníku se koná 10. dubna. Nejnovější informace o průběhu zápisů naleznete na webu školy.

Vážení občané, přátelé školy,

Jménem všech pracovníků školy vám přeji krásné prožití velikonočních svátků, klid a mír. Dětem přeji hodně sluníčka a krásné jaro s bohatou pomlázkou.

Miroslava Fišerová, ředitelka školy

Mrštíkovo divadelní jaro

MDJ opět pod záštitou hejtmana Jihomo- ravského kraje

MDJ je regionální přehlídka venkovských divadelních souborů s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim. Pořadatelem přehlídky je Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice za podpory Jihomoravského kraje a městyse Boleradice. Partnerem přehlídky je město Hustopeče. Je nám ctí, že záštitu nad akcí opět převzal hejtman Jihomoravského kraje, Jan Grolich. Přehlídka MDJ je jediná svého druhu v našem kraji.

Cílem této akce je podpořit ochotnické soubory, nejen Jihomoravského kraje, v jejich činnosti, nabídnout metodickou pomoc prostřednictvím lektorského sboru, který přehlídková představení hodnotí, ale hlavně seznámit naše diváky s nejrůznějšími typy a druhy ochotnického divadla.

Od **středy 17. dubna do neděle 21. dubna** bude zápolit devět divadelních souborů o postup na národní přehlídku: Sentický divadelní spolek, Divadlo Prkno Veverská Bítýška, Divadelníci Morkůvky, Divadelní soubor VITUS Syrovice, Divadelní soubor Pozpátku z Řičan u Brna, Divadelní uskupení Ochotnice z Otnic, Divadelní soubor AMADIS Popůvky, Spojené farnosti Zbraslav a Divadlo vřesinských ochotníků. Jako host přehlídky vystoupí domácí divadelní soubor. **Osm představení bude odehráno v boleradickém divadle, dvě v kině v Hustopečích.**

Podrobný program přehlídky najdete na webových stránkách Divadla Boleradice, kde je také možné rezervovat a koupit vstupenky na představení v Boleradicích:
<https://www.mrstikovodivadelnijaro.cz/program-prehlidky/>

Program přehlídky bude doplněn také doprovodným programem.

Divadelní spolek bratří Mrštíků spolu se spolkem Letorost – lidé, kteří sázejí stromy, plánují na sobotu 20. dubna v 15 hodin slavnostní otevření cesty od divadla do Helenčina údolí nazvanou **Cesta bratří Mrštíků**. O programu této akce si přečtete v článku Letorostu.

Vážení přátelé, milovníci ochotnického divadla, srdečně vás zveme k návštěvě přehlídkových představení. Přijďte svou přítomností a potleskem podpořit soutěžící soubory. Těšíme se na vás.

Naše hry míří na přehlídky

Pozornému čtenáři předchozího článku jistě neušlo, že domácí soubor nesoutěží na přehlídce MDJ. Nepovažujeme totiž za vhodné soutěžit na přehlídce, kterou sami pořádáme. Proto je zde pohádkový muzikál **Princové jsou na draka** zařazen pouze jako host. Aby naši herci nepřišli zkrátka, s operetkou **Na tý louce zelený** pojedeme na konci dubna soutěžit na regionální přehlídku **Štívadlo** do Štítiny a **Dámskou šatnu** jsme přihlásili na přehlídku **Hanácký divadelní máj** do Němčic nad Hanou. Takže „želízka v ohni“ budeme mít. Držte nám pěsti.

Premiéra: Arnošt Goldflam – Dámská šatna

Ještě, než v divadle začne přehlídkový maratón, chystáme premiéru hry Arnošta Goldflama – Dámská šatna. Podle zkušeností autora je dámská šatna tou

nejdůležitější místností v divadle. V dámské šatně se totiž řeší vše podstatné i nepodstatné: od poměrů v divadle přes zákony hereckého řemesla až po soukromý život. V Goldflamově hře můžeme do jedné takové dámské šatny zavítat a prožít se čtyřmi regionálními umělkyněmi nervózní období čekání na obsazení, vzrušující premiéry i každodenní rutinu repríz, ale především jejich na jednu stranu obyčejné, ovšem na druhou stranu zcela neobyčejné životy. Dámskou šatnu v případě naší inscenace v režii Ivy Kahounové sdílají Věra Pešáková, Hana Samsonová, Štěpánka Veselá a Magdaléna Klímová. Aby režisérka vyhověla touze dalších žen (i svojí vlastní) zahrát si, připravila Dámskou šatnu ještě ve druhém obsazení, které tvoří Iva Kahounová, Jana Nečasová, Šárka Soukopová a Julie Stehlíková. Herečky se mohou různě střídát, takže divák bude mít možnost zhlédnout pokaždé jiné obsazení a také tak trochu jiné představení.

Hra o ženách, ale nejen pro ženy, bude mít tedy dvě premiéry. První v sobotu 6. dubna, druhou v neděli 7. dubna. Během dubna a května budou následovat další reprízy. Milí fandové místních ochotníků, těšíme se na vás!

Za DSBM, Iva Kahounová

Výročí

I když se tomu nechce věřit, bude to letos v červnu už dvacet let ode dne, kdy byla po náročné rekonstrukci a dostavbě slavnostně otevřena budova Orlovny – divadla. Samotná oprava se potýkala s řadou problémů technických i finančních, ale i s určitými pochybnostmi o smyslu, účelnosti a opodstatněnosti tohoto objektu. Všechny problémy a potíže se podařilo postupně vyřešit a zmíněné obavy z budoucího využití jsou dnes už jen úsměvnou vzpomínkou.

Slavnostní otevření proběhlo v červnu roku 2004 za přítomnosti tehdejšího ministra kultury Pavla Dostála, ministra dopravy Milana Šimonovského, několika poslanců Parlamentu ČR, představitelů Orla a dalších vzácných a významných hostů. Zvláštní pozornosti

a vděčnosti se těšil poslanec Ladislav Šustr, jehož zásluhou se podařilo získat na opravu potřebné dotace ze státního rozpočtu. Opravenou budovu požehnal hustopečský děkan P. Fišer.

A potom se stříhala páska a hosté ve zcela zaplněném hledišti byli svědky velkolepého programu: po úvodní státní hymně v provedení brněnského Salonního orchestru a sólistů zazněly projevy, děkovalo se, hrálo a zpívalo. Poté si hosté prohlédli opravenou budovu a nešetřili chválou. Toho dne se splnil sen nejen místním členům Orla, jejichž předkové Orlovnu v roce 1939 postavili, ale také našim divadelníkům, kteří díky pochopení orelské jednoty získali pro svoji činnost důstojné prostory. Prvním divadelním

představením v nové budově byl Strakonický dudák J. K. Tyla.

Přejme tedy této budově a především těm, kteří ji užívají do dalších let co nejméně problémů a co nejvíce úspěchů.

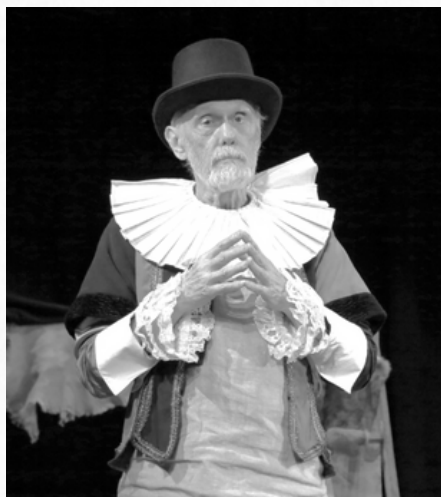
Oslava uvedeného výročí proběhne v sobotu 25. května a bude spojena s malou výstavkou z průběhu rekonstrukce a slavnostního otevření. Součástí oslav bude samozřejmě nové nacvičené divadelní představení v provedení místního souboru. Toto představení bude mimořádně již v 18 hodin a to za snížené vstupné! Doporučujeme našim divákům aby si vstupenky zajistili včas.

Jan Koráb

Vzpomínka na Jirku Hlávku

Jirka Hlávka – herec, režisér, autor, výtvarník, ale také kamarád a především dobrý člověk. Znali jsme se s Jirkou dlouhá léta, potkávali jsme se občas v Libici nad Cidlinou, kde žil, a kde byla jeho domácí scéna, avšak pravidelně každý rok v říjnu na národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou. Měl jsem tu čest sedávat vedle něj na tzv. hodnotících seminářích, kdy celé auditorium s napětím očekávalo Jirkovu veršovanku, týkající se hodnoceného představení a souboru. Za těch více než třicet let, kdy Jirka do Vysokého jezdil, bylo těch básní a básniček stovky.

Nezapomenutelné byly naše dlouhé rozhovory o divadle, ale také o životě, o přibývajících letech a s tím spojených těžkostech. Jeho optimismus byl obdivuhodný a to i v obtížných a složitých situacích, které mu život připravil. Divadlo měl

Jiří Hlávka († 28. 2. 2024) v jeho poslední roli Dědka Vambery v inscenaci Kulhavý mezek na scéně Divadla Boleradice

nesmírně rád, byl to opravdu „srdcař“ s obrovskými zkušenostmi a přitom s dnes už málo vídanou pokorou a disciplínou. Bylo úžasné

sledovat jej na jevišti – vždy perfektně připravený, soustředěný a rozhodnutý svou roli dokonale zahrát.

Rád vzpomínám na spolupráci při zkoušení náročné hry „Kulhavý mezek“, ve které si Jirka u nás také zahrál, na celou řadu rad a připomínek k jednotlivým postavám a výstupům. Naposled jsme se s Jirkou viděli na národní přehlídce ve Vysokém v říjnu minulého roku. Když jsme se po skončení přehlídky loučili, slíbili jsme si jako obvykle, že letos na podzim si budeme opět „držet místo“. Tvé místo, kamaráde, zůstane letos prázdné a nám, kteří jsme Tě znali, bude smutno.

Tak si to Jirko v tom hereckém nebi užijej. A drž mi místo! S úctou Tvůj kamarád

Honza Koráb

Pozvánka na divadelní zájezd na Plzeňsko

Mnozí z čtenářů v minulosti byli účastníky třídních divadelních zájezdů pořádaných Divadelním spolkem bratří Mrštíků Boleradice. Po několikaleté pauze se bude letos konat znovu. Cena je sice poněkud vyšší než před lety ale na druhé straně jsem požádal vedení některých spolků v obci, aby se snažili vyjít svým členům vstříc a poskytl jim příspěvek alespoň na část ceny formou finančního daru.

Místa, kam pojedeme, jsem všechny navštívil a znám je – vím tedy, kde vás provedu. Tady jsou: Bečov nad Teplou, pivovar a zámek Chyš, klášter Teplá, Rabštejn nad Střelou, zámek Manětín, Mariánská Týnice, Plasy, Plzeň. Některá jsou známá a některá méně – i tak si však zaslouží pozornost svou historií nebo příběhem, který je provází.

Zájezd je třídní. Odjezd z Boleradic v pátek **31. května** brzy ráno (zastávka v Hustopečích nebo i v Brně), návrat v neděli 2. června ve večerních hodinách.

Předpokládaná cena je 4.000,- Kč. V ceně je polopenze na dva dny, doprava, průvodcovské služby a ubytování – vstupné do památek si platí účastníci sami. Ubytovaní ve dvou až pětিলůžkových pokojích v penzionu Chvojkovský mlýn.

PÁTEK

- 5:00 Odjezd z Boleradic – během cesty zastávky
- Dopoledne návštěva zámku Chyš, procházka zahradami, oběd v Zámeckém pivovaru
- Dopoledne Bečov nad Teplou prohlídka zámku a relikviáře sv. Maura. Klášter Teplá nebo městečko Žlutice – procházka zajímavými místy
- Ubytovaní v penzionu Chvojkovský mlýn
- Večeře a volný program

SOBOTA

- 7:00–8:00 Snídaně
- Dopoledne Mariánské Týnice – prohlídka barokního kostela dostavěného v roce 2005 dle plánů Jana Blažeje Santini-Aichela
- Odpoledne Výlet do Manětína – barokní zámek se zahradou a náměstí. Odjezd do Rabštejna
- Pěšky údolím řeky Střely kolem městečka Rabštejn
- Prohlídka Rabštejna – zřícenina, středověký most, zámek, kostel, židovský hřbitov, středověký most, kaple ...
- Odjezd do penzionu – pro zdatnější zájemce možno i pěšky přírodou Žihelského lesa – cca 10 km
- Večeře a volný program

NEDELE

- 7:00–8:00 Snídaně
- Dopoledne Klášter Plasy – prohlídka areálu i kláštera s průvodcem
- Odpoledne Plzeň – volný program: pro zájemce pivovar, centrum města, muzeum Spejbla a Hurvíňka. Pokud by zbyl čas návštěva klasicistního zámku Kozel s velkou zahradou a arborem
- Cesta zpět do Boleradic, zastávky po cestě
- Návrat večer po 21 hod.

Na zájezd vás zve Jiří Janda. Případné dotazy můžete na tel. čísle 724 986 370 nebo emailu janda@boleradice.cz

Relikviář svatého Maura

Hlavním cílem divadelního zájezdu na Plzeňsko je zámek v Bečově nad Teplou. Samotný zámek přitahuje návštěvníky především instalací pozoruhodné památky – relikviáře sv. Maura. Je to po korunovačních klenotech druhá nejvzácnější movitá památka v České republice a nejvýznamnější románská klenotnická památka uložená na českém území.

Relikviář je dokladem románského zlatnictví mimořádné výtvarné i řemeslné kvality. Vynikající památka byla zhotovena pro benediktinské opatství ve Florennes na území dnešní Belgie v první čtvrtině 13. století. Historie vzácné památky je pozoruhodná hned v několika rovinách. Ztvárněním se v mnoha detailech odlišuje od jiných relikviářů této oblasti – kolínsko-mosanského okruhu a nemá proto přímé srovnání. A tak se doposud nepodařilo určit, ve které nepochybně významné zlatnické dílně vznikl. Byl zhotoven především pro ostatky sv. Maura a sv. Jana Křtitele ale podle analýz obsahuje i další relikvie. Po umělecké stránce především zaujme zpracování sošek a reliéfů, které řadí relikviář k nejvýznamnějším památkám v celoevropském středověkém kontextu. Upoutá zde na románskou dobu nebyvalá živost provedení a expresivita – oduševnělé výrazy apoštolů mají portrétní rysy, reliéfy zase vynikají nápaditou kompozicí.

Pro návštěvníky bývají zajímavé i okolnosti objevu této památky v osmdesátých letech a pozdější restaurování unikátní památky – to si však ponechejme na výklad průvodce po zámku Bečov.

Podle www.zamek-becov.cz,
Jiří Janda

Divadelní spolek bratří
Mrštíků Boleradice

MRŠTÍKOV DIVADELNÍ JARO

17. – 21. dubna 2024

Postupová regionální přehlídka venkovských divadelních souborů.
Vyhlásovatel přehlídky je Svaz českých divadelních ochotníků.

St 17/04 Sentický divadelní spolek Sentic
Filip Živný
16:00 U nás v ZOO

St 17/04 Divadlo Prkno Veverská Bítýška
Jakub Vyplél
20:00 Událost Na myslivci

Čt 18/04 Divadelní Morkůvky
Jan Makarius
10:00 Strašidlo

Čt 18/04 Divadelní spolek bratří Mrštíků
Boleradice
J. Chalupa, K. Hoffmann,
Z. Svěrák, J. Uhlíř
10:00 Princové
jsou na draka

Host přehlídky v kině v Hustopečích

Čt 18/04 Divadelní soubor VITUS Syrovice
Markéta Hanzelová
16:00 Soudní proces aneb
Nic není černobílé

Čt 18/04 Ochotnický divadelní soubor
Pozpátku Říčany u Brna
Petr Pospíšilík
20:00 Zločin v Harmonii

Pá 19/04 Divadelní uskupení Ochotnice Otčice
Ferdinand von Schirach
16:00 Teror

Pá 19/04 Divadelní soubor AMADIS Popůvky
Jiří Janků a Petr Svojtka
20:00 Pozor, zlý pes

Doprovodný program

So 20/04 DS bratří Mrštíků a Letorost
- lidé, kteří sázejí stromy
15:00 Cesta bratří Mrštíků
Slavnostní otevření cesty od divadla
do Helencina údolí

So 20/04 Spojené farnosti Zbraslav
Luděk Strašák
16:00 Tarsan – muzikál
o Pavlovi z Tarsu

Představení se koná v kině v Hustopečích.

So 20/04 Divadlo Vřesinských ochotníků Vřesina
Michaela Doleželová a
Janka Ryšánek Schmiedtová
20:00 Vzpoura nevěst

Ne 21/04 Slavnostní zakončení
přehlídky
14:00 Taneční vystoupení žákyň
ZUŠ Klobouky
Závěrečné vyhodnocení
a předání ocenění

www.boleradice-divadlo.cz f

jihomoravský kraj

Program divadla duben – květen 2024

6. 4. 19,30 Dámská šatna
Divadelní spolek bratří Mrštíků
1. premiéra

7. 4. 17,00 Dámská šatna
Divadelní spolek bratří Mrštíků
2. premiéra

13. 4. 19,30 Dámská šatna
Divadelní spolek bratří Mrštíků

14. 4. 17,00 Dámská šatna
Divadelní spolek bratří Mrštíků

**17.–21. 4. Mrštíkov
divadelní jaro**

21. 4. 18,00 Na tý louce zelený
Divadelní spolek bratří Mrštíků

26. 4. 19,30 Dámská šatna
Divadelní spolek bratří Mrštíků

27. 4. 19,30 Jak důležité je mít Filipa
DS Vicena Ústí nad Orlicí

28. 4. 17,00 Dámská šatna
Divadelní spolek bratří Mrštíků

4. 5. 19,30 Na tý louce zelený
Divadelní spolek bratří Mrštíků

11. 5. 19,30 Na tý louce zelený
Divadelní spolek bratří Mrštíků

18. 5. 19,30 Divadlo bez zvířat
DS Svatopluk Hodonín

19. 5. 15,00 Kocour v botách
DS „V“ Brno

12. 5. 17,00 Dámská šatna
Svátek matek (ženy ženám)

25. 5. 18,00 Dámská šatna
(20. výročí otevření budovy
orlovný – divadla)

Změna programu vyhrazena

Kde to je?

Dokážete uhodnout, kde se v Boleradicích nachází toto
místo? Správnou odpověď uveřejníme v příštím čísle.

Projekty Letorostu v roce 2024

Vážení čtenáři stále lepšího a lepšího se obecního zpravodaje Polehrad. Využívám příležitosti, kterou mi poskytl výbor našeho spolku **Letorost – lidé, kteří sázejí stromy**, informovat vás o letošních projektech. Věřím, že i v tomto roce nám budete nakloněni a budeme moci spolupracovat na rozvoji našich – vašich obecních cest a související výsadbě. Pro letošek jsme si naplánovali **dva „malé“ projekty**. Malé z pohledu finanční náročnosti i pracnosti, ale doufám, že velké z pohledu jejich významu pro občany a návštěvníky našeho regionu. Nicméně hodnocení nechám na vás...

První projekt, nazvaný **Cesta bratří Mrštíků**, je společným záměrem **Letorostu a Divadelního spolku bratří Mrštíků Boleradice**. Cílem projektu je vyznačení a zprůchodnění cesty od divadla do Helenčina údolí a dále k rodnému domku bratří Mrštíků v Divákách. Aktuálně už je cesta průchozí a tvoří nejkratší propojení mezi obcemi Boleradice a Diváky pro pěší turistiku. A co je podstatné – mimo dopravní komunikace. Zbývá cestu označit a uspořádat setkání při příležitosti jejího otevření.

Proto jsme na sobotu **20. dubna 2024** naplánovali společnou **procházku od divadla do Helenčina údolí**, které se mohou zúčastnit všichni zájemci. Vás, čtenáře Polehradu, si tímto dovoluji srdečně pozvat. Procházky se samozřejmě zúčastní členové obou spolků s rodinnými příslušníky a také účastníci **Regionální divadelní přehlídky Mrštíkovo divadelní jaro**, která se v tomto týdnu bude v Boleradicích konat. Akce začne odchodem od divadla ve 14 hod. V Helenčině údolí bude na všechny výletníky, kteří dorazí z Boleradice a Divák, čekat občerstvení a slavnostní přípitek, který plánujeme asi na 15 hod. Potom budou mít zájemci možnost vysadit

celkem dvacet vrb na břehu potoka Haraska. Podrobnosti k akci upřesníme prostřednictvím místního rozhlasu, Facebooku, na webu a nástěnce spolku Letorost.

Druhý projekt, který plánujeme na druhou polovinu roku, jsme nazvali **Keře a drobné stavby**. Na našich cestách jsou vysázeny stromy a je vysetá tráva. Je zde však řada míst, které zasluhují větší pozornost a péči. Sem můžeme umístit lavičky, směrové ukazatele, informační tabule, houpačky nebo vysadit ovocné stromy či keře. Takzvané dovybavení cest bude mít význam nejenom pro poutníky, ale i pro drobnou zvěř, ptáky a hmyz.

Součástí tohoto druhého projektu je také plán na značení našich cest. Rádi bychom, podobně jak to známe z jiných míst naší republiky, připravili vycházkové okruhy a tyto označili jedinečným symbolem a popsali tak, aby si občané i turisté mohli plánovat výlety po okolí. Hlavní součástí tohoto záměru je také **informační turistická nástěnka**, která bude poskytovat důležité související informace, jako je název okruhu, jeho délka,

převýšení, jaké zajímavosti a výhledy zde může návštěvník očekávat, zda je cesta vhodná pro jízdu na kole, s kočárkem nebo jen pro pěší.

Jak budeme cesty značit? Rádi bychom použili symbol, který bude nejlépe charakterizovat cesty v okolí Boleradice. Každému okruhu následně přiřadíme barevnou nebo tvarovou variantu tohoto symbolu. **Jaký to bude symbol?** Toto aktuálně nevíme, a proto jsme vyhlásili soutěž, do které se může zapojit úplně každý. **Jaké je zadání?** Na vyžádání vám je rádi pošleme nebo je naleznete na nástěnce Letorostu (naproti prodejny COOP). V případě dotazů pište nebo vaše návrhy rovnou pošlete na e-mail vybor@letorost.cz, případně předejte osobně členům výboru. **Kdo o finálním symbolu rozhodne?** Tuto odpovědnou činnost svěříme radě městyse.

Jménem spolku Letorost přeji vám, čtenářům Polehradu, mnoho úspěchů a osobní pohody v letošním roce.

Jindřich Kahoun

Slavnostní otevření cesty K Císařské studánce

Vážení přátelé,

Je již tradicí, že každou obnovenou cestu v průběhu jara slavnostně otevřeme a společně si připijeme na zdraví a další úspěšné projekty. Stejně tak i letos Vás s radostí zveme

na slavnostní otevření nové cesty K Císařské studánce, které proběhne **20. dubna** v dopoledních hodinách. Podrobnosti ohledně přesného času a místa setkání budou sděleny v následujících dnech prostřednictvím místního rozhlasu,

nástěnky spolku Letorost a na naší facebookové a webové stránce. Těšíme se na setkání s Vámi!

Jiří Víteček

Zahradkáři informují

Do nového roku 2024 jsme jako organizace vstoupili **výroční** členskou schůzí, která se konala v neděli 18. února. Byla to především **volební** schůze, kde proběhly volby do výboru a revizní komise. Členové, kterých je v současné době 33, potvrdili svým hlasováním stávající členy těchto orgánů.

Naplánovali jsme si pro tento rok následující činnosti:

- zájezd Zahradní centrum Bzenec a zámek Milotice v sobotu 4. května
- květinovou výzdobu mostu
- sušení a moštování ve zpracovně ovoce srpen až listopad
- výstavu ovoce, zeleniny a květin v neděli 22. září
- Adventní setkání členů (prosinec)

Mgr. Pavel Kabela

Pozvánka pro všechny:
Český zahrádkářský svaz Boleradice
pořádá

ZÁJEZD

do zahradního centra v Bzenci a zámku v Miloticích

termín: sobota 4. května 2024

program:
ODJEZD – 7,30 hod. od autobusové zastávky
DOPOLEDNE – zahradní centrum Šmach Bzenec. Exkurze areálem a nákup.
ODPOLEDNE – zámek Milotice. Reprezentační sály + zámecký park + zámecké zahradnictví.

CENA: člen 150,- nečlen 200,- děti 150,-
VSTUPNÉ DO ZÁMKU: 200,- zlevněné 100,- dítě 60,-

Zájezd je určen pro všechny milovníky přírody, květin a historie. Pojdte s námi nakoupit vše do zahrady, obdivovat krásy reprezentačních sálů a vrátit se do dávné historie.

PŘIHLÁŠKY PŘIJIMÁ PŘEDSEDA P. KABELA OSOBNĚ NEBO NA MOBILU 739 744 818.

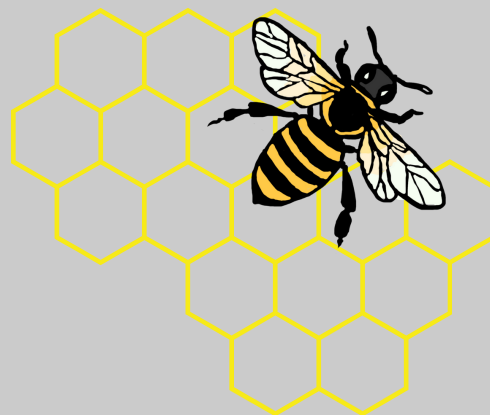
Včelařský kroužek SVAZENKA při ZŠ a MŠ Boleradice zve:

20. května se připomíná **SVĚTOVÝ DEN VČEL**. Děti z kroužku si tuto významnou událost připomenou právě v tento den v pondělí **20. května 2024**.

Sejdeme se ve 14 hod. pod kostelem, kde proběhne malá slavnost:

Zveřejnění tabulky u včelařsky významného stromu,
vzpomínka na včelaře pana Jana Horáka.

Kdo si najde čas, má rád přírodu a včeličky, bude srdečně vítán.

SK Boleradice 1935

Tabulka – stolní tenis

OP 2. třídy, RSST Břeclav, 2023/2024

Rk.	Družstvo	Zápasy	+	o	-	Skóre	Body
1.	SK Boleradice 1935	22	15	4	3	232:162	71
2.	TJ Sokol Perná	22	15	3	4	241:155	70
3.	TJ Sokol Křepice	22	13	4	5	226:168	65
4.	TJ Sokol Lanžhot D	22	12	2	8	208:188	60
5.	Orel Šitbořice A	22	12	1	9	220:176	59
6.	STP Mikulov C	22	11	4	7	208:188	59
7.	TJ Sport Němčičky B	22	9	2	11	190:206	51
8.	KST FOSEA LVA E	22	9	1	12	194:202	50
9.	TJ Sokol Brumovice B	22	8	3	11	161:235	49
10.	TJ Sokol Klobouky u Brna B	22	8	1	13	191:205	47
11.	TJ Sokol Velké Němčice A	22	3	7	12	168:228	38
12.	SK Zaječí A	22	0	2	20	135:261	24

Foto: J. Sedláček

Tabulka – fotbal

IV. třída muži, sk. B – KANEC 10, ročník 2023, A3B, Muži, číslo 2023624A3B

Foto: J. Šlancarová

Rk.	Družstvo	Zápasy	+	o	-	Skóre	Body
1.	Boleradice	11	8	2	1	37:11	26
2.	Brumovice	11	7	3	1	42:22	24
3.	Pouzďřany	11	7	2	2	30:8	23
4.	Hustopeče B/H.Bojanovice	11	7	2	2	26:19	23
5.	Přibice B	11	5	3	3	22:19	18
6.	Velké Němčice B	11	4	3	4	18:21	15
7.	Uherčice	11	4	2	5	17:17	14
8.	Diváky	11	4	2	5	9:14	14
9.	Velký Dvůr	11	3	0	8	12:23	9
10.	Velké Hostěradky	11	2	2	7	13:22	8
11.	Pasohlávky/Ivaň B	11	2	1	8	15:32	7
12.	Vranovice	11	2	0	9	18:51	6

Rozpis soutěže – fotbal

Kolo	Datum	Družstvo
13.	So 30. 3. 2024 15:00	Boleradice – Velké Hostěradky
14.	Ne 7. 4. 2024 16:30	Uherčice – Boleradice
15.	Ne 14. 4. 2024 15:00	Boleradice – Brumovice
16.	Ne 21. 4. 2024 16:30	Diváky – Boleradice
17.	Ne 28. 4. 2024 15:00	Boleradice – Velký Dvůr
18.	So 4. 5. 2024 17:00	Vranovice – Boleradice
19.	Ne 12. 5. 2024 16:30	Pouzďřany – Boleradice
20.	Ne 19. 5. 2024 15:00	Boleradice – Velké Němčice „B“
21.	Ne 26. 5. 2024 17:00	Hustopeče „B“/Horní Bojanovice – Boleradice
22.	Ne 2. 6. 2024 15:00	Boleradice – Přibice „B“
12.	So 8. 6. 2024 16:30	Pasohlávky/Ivaň „B“ – Boleradice

Foto: J. Šlancarová

Polehrátky

Věhlasné kraslice se
vyškrabují kousek od nás:
a) v Borkovanech
b) v Dukovanech
c) v Bobrovanech

Na obrázku najdi a spočítej všechna ukrytá vejce.

Znamé jsou borkovanské kraslice, správná
odpověď je tedy a). Na obrázku je 12 vajíček.
Za fotky vajíček děkujeme webu
borkovanskékraslice.cz

Kalendář akcí

31. března	Velikonoční výstava vín	Vinařský spolek
17.–21. dubna	Mrštíkovo divadelní jaro	DS bří Mrštíků
20. dubna	Slavnostní otevření cesty K Císařské studánce	Letorost
20. dubna	Procházka do Helenčina údolí	Letorost
26. dubna	Pietní akt u příležitosti osvobození	Mgr. Pavel Kabela
27. dubna	Rybářské závody	Rybářský spolek
30. dubna	Pálení čarodějnic	Sbor dobrovolných hasičů
4. května	Zájezd zahrádkářů	ČZS Boleradice
18. května	MetleRun	Lukáš Stehlík
20. května	Světový den včel	Včelařský kroužek
31. května	Divadelní zájezd na Plzeňsko	Divadelní spolek
7. června	Noc kostelů	Farní rada
22.–24. června	Jánské hody	Krojovaná mládež
6. července	MetleCup	M. Víteček
3. srpna	Gulášfest	M. Šimbera, M. Reiter
10. srpna	Létáme pro vás (s M. Šonkou)	LMK Gen. Peřiny
22. září	Výstava ovoce, zeleniny a květin	ČZS Boleradice
11. listopadu	Den válečných veteránů	Mgr. Pavel Kabela

**Tak brzy na viděnou na
některé z událostí!**

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

o pohár starosty městyse

BOLERADICE 27. 4. 2024

Start od 6:00

Ukončení v 11:00

Zápisné: 200 Kč

Zajištěno tradiční občerstvení:

- grilovaná makrela
- uzená cigára
- gulášová polévka
- pivo, limo

ZVOU POŘADATELE

* Rybolov se řídí dle pravidel rybářského řádu *

Zveme vás na 1. ročník charitativního běhu

MetleRun

18. KVĚTNA 2024
FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ BOLERADICE

13:00 start dětských soutěží

15:00 START HLAVNÍHO ZÁVODU (trasa lesem 6,5 km)

Občerstvení v Bistru "U Šimpáka"

Ukázka policejní techniky

VÝTĚŽEK ZE ZÁVODU BUDE VĚNOVÁN
KÁJI SE SVALOVOU ATROFIÍ

Startovné dospělí 150 Kč – startovné děti 30 Kč – registrace běžců do 14:00

@metlerun@gmail.com

f metlerun

metlerun_boleradice

07.06.24

NOC KOSTELŮ

NOC

Kostel sv. Jana Křtitele
Kaple sv. Rocha

BOLERADICE

Zveme vás na

Pálení čarodějnic

pod odborným dohledem
Sboru dobrovolných hasičů Boleradice.

úterý 30. dubna od 17:00
Boleradice, park u hasičárny

pro děti atrakce a opékání špekáčků
pro dospělé udrna a 2 druhy točeného piva

od 20:00 večerní zábava s kapelou

NaKlid
Zdobrové kapela - Bino

vstupné na večerní zábavu 150,- Kč
pro čarodějky (v kostýmu) vstup zdarma

VINAŘSKÝ SPOLEK
BOLERADICE
VÁS ZVE NA

XXV. Velikonoční výstavu vín

31. BŘEZNA
2024
11.00 hod.

VSTUPNÉ
300 Kč
SÁL MĚSTYSE
BOLERADICE

15:00 VYHLÁŠENÍ
OCENĚNÝCH VINAŘŮ
15:00 CM PRIMÁŠ
17:00 LOSOVÁNÍ
VĚCNÝCH CEN

Martin Šonka v Boleradicích
Letiště Boleradice Sobota 10.8.2024

POLEHRAD ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401. Za kvalitu odpovídá Redakční rada Polehradu (Pavla Hrabcová, Ing. Martina Novotňáková, Dana Veselá, Ing. Jiří Víteček). Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu Úřadu městyse Boleradice nebo polehrad@boleradice.cz. Toto číslo vyšlo 25. března 2024. Uzávěrka příštího čísla je 3. června 2024.

Foto na obálce: Tomáš Vojtěšek, Jiří Víteček